

Рӯзи Ваҳдати миллӣ муборак

ТАХТИ

СОЗАНДАГИЮ БУНЁДКОРӢ
ҲАДАФИ МОСТ!

Рӯнома аз моҳи майи соли 1932
нашр мешавад.
Душанбе, 1 июл 2019,
№25-26 (8332)



ҚУБОД

Нашрияи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён

Ҳар шахсе, ки нангу номус дорад, худро соҳиби Ватан ва фарзанди миллат мешуморад, бояд бо сохтани иморате, бунёди корхонае, кушодани роҳе, обод кардани маконе, ҳатто шинондани дарахте аз худ нақше боқӣ гузорад. Сангери аз сари роҳ дур афканад, дасти фитодае бигирад, ҳоҷати бечораеро барорад, бо амали шоистае номи миллатро баланд бардорад.

Эмомалӣ Раҳмон

Сухани табрикии раиси ноҳияи Қубодиён Файзуллозода Зафар Хайрулло ба муносибати Рӯзи Ваҳдати миллӣ



Ҳамдирони азиз!

Имрӯз дар сар то сари Ватани азизамон яке аз чашнҳои бузург ва муқаддаси миллатамон, Рӯзи Ваҳдати миллӣ ва ба имзо расидани Созишномаи истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ бо тантанаи ҷашн гирифта мешавад.

Ба ифтихори ин ҷашн тамоми мардуми шарифи кишвар ва ҷамаи ҳамватанони бурунмарзиамонро шодбош гуфта, ба хонадони ҳар қадоми онҳо осоишу хушбахтӣ, амну оромӣ ва ба Тоҷикистони азизамон рушди босубот орозу менамоем.

Санаи 27-уми июни соли 1997 дар таърихи Тоҷикистони соҳибистиқлол рӯйдоди бузург ба амал омад, ки минбаъд тақдирӣ мардуми тоҷикро қомилан дигаргун карда, ҳамчун оғози марҳилаи наҷот, худсозӣ, ҳудафрӯзӣ ва саодати халқ дар сафҳаи хотираҳо сабт гардид. Дар ин рӯзи хучаста пас аз талошу пайкорҳои созидаи Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ – Певои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ ба имзо расид. Имзои ин ҳуҷҷати сарнавишсоз дар кишвари азизамон ба ҷанги нангини хуниини шаҳрвандӣ поён бахшид ва сулҳу ваҳдати бардавомро таъмин кард.

Азми қатъӣ ва роҳи пешгирфтаи Ҳукумати кишвар аз ҷониби мардуми самимона дастгирӣ ёфт ва дар натиҷаи саъйю талоши шабонарӯзӣ ва музокироти тӯлонӣ 27 июни соли 1997, яъне бисту ду сол қабл, Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ ба имзо расид.

Бо имзо шудани ин созишномаи тақдирсоз дар Тоҷикистон марҳилаи ниҳоят душвору нооромии даврони истиқлолияти кишвар паси сар монда, саҳифаи тозае таърихи навини давлату давлатдорӣ тоҷикон оғоз гардид.

Санади тақдирсозӣ сулҳ рамзи воқеии баҳамову

сарҷамъии миллат, рамзи иттиҳоду ягонагии мардум, рамзи пирӯзии ақлу заковати солим ва тантанаву сулҳу субот дар саросари кишвар гардида, моро ба коҳи бегазанди Ваҳдати миллӣ расонид ва роҳи ояндаро ба сӯи таъбиқи нақшаҳои бузургӣ созидагӣ ва ҳадафҳои наҷиби бунёдкорӣ оғоз кард.

Мо ҳама шӯҳиди он ҳастем, ки солҳои охир дар як қатор минтақаву кишварҳои олам бо сабаби муноқишаҳои дохилӣ ва даҳолати доираҳои манфиатдор одамон ба мушкилоти сангин ва ихтилофҳои мазҳабиву мафкуравӣ гирифтанд. Ин раванди ҳалокатбор боиси фавти садҳо ҳазор нафар аҳолии осоишта, тарки ватан кардани миллионҳо нафар, аз рушду инкишоф бозмондани давлатҳо ва ҳатто аз байн рафтани аркони давлатдорӣ гардидааст.

Дар чунин вазъи давлатӣ мо, ки оқибатҳои фоҷиабори чунин зухуротро аз сар гузаронидааст, ҳамеша ҷонибдори сулҳу дар тамоми сайёраи бода, дар минбарҳои баланд аз ҷомеаи ҷаҳон низ даъват менамоем, ки барои бартарафсозии низоъҳои ҳаробиовар ва таъмини суботи амният дастаҷамъона талош варзанд ва музокираву мусолиҳаро ҳамчун воситаи муҳимтарини ҳалли ҳар гуна мухолифату низоъ ва ҷангу хунрезӣ васеъ истифода намоянд.

Боиси хушнудӣ ва сарафрозист, ки сокинони ноҳияи Қубодиён бо шукргузори аз ҷаҳони сулҳу оромӣ ва бо азму иродаи қавӣ баҳри сазовор ва дар сатҳи баланд таҷлил намудани Иди Ваҳдати миллӣ ҳамҷониба омодагӣ дида, имрӯзҳо дар саросари ноҳия қорҳои ободонию бунёдкорӣ ва созидагӣ ба ифтихори ин ҷашни фархунда ва дигар санаҳои муҳими таърихӣ кишварамон бо маром идома дорад. Ба ифтихори ин санаи таърихӣ бо дастгирии соҳибкорон як қатор иншоот, аз ҷумла толори варзишӣ, сеҳи дӯзандагӣ ва дигар иншооти иҷтимоӣ ва маишӣ, ки имрӯз мо шӯҳиди маросими ифтитоҳи онҳо гардем, ба истифода дода шуданд. Мавридӣ истифода қарор додани ин иншоот ниҳоят набува, дар доираи нақшаи ҷораниноҳии ободонӣ ва омодагӣ ба таҷлили ҷашни 30-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон сохтмони дахҳо иншооти марбут ба соҳаҳои иҷтимоиву иқтисодӣ ва корхонаҳои истеҳсолӣ ба нақша гирифта шуда, дар сурати амалӣ гардидани Нақшаи ҷораниноҳии мазкур сатҳи зиндагӣ ва некуаҳволии сокинони ноҳия ба маротиб беҳтар гардида, ноҳияи Қубодиён ба як ғушаи ободу пешрафтаи кишварамон табдил хоҳад ёфт.

Бинобар ин, гуфта метавон, ки имрӯз кишвари мо аз ҷаҳон баракати Истиқлолияти давлатӣ ва Ваҳдати миллӣ дар шохроҳи рушди устувор қарор дошта, сатҳи сифати зиндагӣ, маърифату ҷаҳонбинӣ ва эҳсоси худшиносӣ ифтихори миллии ҳамватанони мо торафт тақдиму густариш меёбад.

Инак 22 сол мешавад, ки мардуми шарифи Тоҷикистон дар муҳити сулҳу оромӣ ва ваҳдату ҳамдигарӣ зиндагӣ намуда, бо меҳнати бунёдкороноя фидокорона баҳри ободию шукӯфони Ватани азизамон машғуланд.

Бо эҳтиром ва ифтихори бузург ҷамаи сокинони ноҳияро бори дигар ба Рӯзи Ваҳдати миллӣ табрику таҳният гуфта, таманнои он дорам, ки эҳсоси баланди ватандорӣ, нангу номуси миллӣ ва ифтихор аз муқаддасиву пойдорӣ Ваҳдати халқи азизамон ҷовидона ва оламгир бошад.

Навид

Файзуллозода Зафар Хайрулло, раиси ноҳияи Қубодиён вилоти Хатлон дар ҷаласаи ахири Маҷлиси миллӣ бо пешниҳоди Маҳмадсаид Убайдуллоев мақоми нав гирифт.

Убайдуллоев, раиси Маҷлиси миллӣ ҳафтаи гузашта номзадӣ Файзуллозода Зафар Хайрулло ба вазифаи раиси Кумитаи масъалаҳои аграрӣ, шугли аҳоли ва экологияи палатаи болоии парламент пешниҳод кард ва аъзои Маҷлис ҷонибдорӣ намуданд.

Дар пайи интиҳоби Файзуллозода ба мақоми нав Убайдуллоев ўро шодбош гуфта, барори кор таманно намуд.

Қаблан роҳбарии Кумитаи Маҷлиси миллии Тоҷикистон дар масъалаҳои аграрӣ, шугли

аҳоли ва экологияро Давлатшоҳ Гулмаҳмадзода, собиқ раиси вилоти Хатлон ба ўҳда дошт, ки баъди барканорӣ аз вазифаи раиси вилоят, ваколатҳояш дар Маҷлиси миллӣ низ қатъ гардиданд.

Зафар Файзуллозодаи 54-сола аз моҳи апрели соли 2017 узви Маҷлиси миллии Тоҷикистон ва аз моҳи март соли 2017 раиси ноҳияи Қубодиён мебошад. Ӯ хатмкардаи Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи Шириншоҳ Шохтемури буда, дар мақомҳои мушовири раиси вилоти Хатлон, муовини роҳбари дастгоҳи раиси вилоят ва мудирӣ шугли ташкили дастгоҳи раиси вилоти Хатлон низ кор кардааст.

ДУШАНБЕ, 17 июн-Sputnik

ҲАҶ-2019

Омодагии зоирин ба мавсими ҳаҷ

Бо мақсади пайдо кардани маълумот аз омодагӣ ва сафрбаркунии имсолаи зоирин ва дигар масъалаҳои вобаста ба ҳаҷ бо Мирзосафар Сабуров-мудир бахши дин, танзими анъана ва ҷашну маросимҳои МИҲД-и ноҳия муроҷиат намудем. Тавре номбурда ба мо иттило доданд дар мавсими «Ҳаҷ-2019» аз ноҳияи Қубодиён 91 нафар (нисбат ба соли гузашта 30 нафар камтар) роҳи хонаи Худо хоҳанд шуд, ки аз онҳо 36 нафарашон занонанд.

Ҳарчанд талабгори зоирин хонаи Худо назар ба солҳои қаблӣ ба маротиб афзудааст, аммо меъёрҳои муайяннамудани давлати Арабистони Саудӣ имкон наметавонад, ки шумораи бештар сафар кунанд. Аз ин рӯ, хоҳишмандоне, ки шароитҳои ба ҷо овардани фаризи Ҳаҷ доранд, ба рӯйхат гирифта дар навбат гузошта мешаванд. Айни замон тибқи аризаи пешаки 400 нафар сокинони синашон аз 40 сола боло дар навбат истодагонанд.

То имрӯз қабули ҳуҷҷатҳои до-вталабон - ҳаҷравандагон ба анҷом расида, барои хизматрасониҳо маблағи муайянгардида 35 ҳазору 128 сомонӣ пардохт гардидааст. Зоирин барои таъмини саломатии худ аз муоинаи духтурони балан-дихтисос низ гузаштаанд. Бо назардошти шароити мураккаби кишвари

мизбон, махсусан ҳавои аз ҳад зиёд гарм барои ҳар гуруҳ роҳбаладон аз ҳисоби мардон интиҳоб гардиданд. Давоми ҳафта рӯзҳои шанбе ва якшанбе аз тарафи мудир бахши дин, сархатиб ва имомхатибон, ки қаблан ба зиёрати хонаи Худо мушарраф шудаанд, дарсҳои омодагӣ гузаронида мешавад.

Ба маврид аст зикр намудан, ки сокино деҳаи Аҳча бобои Ҳоҷи Муҳаббат Маҳмадов бо нияти дафъаи дуюм зиёрати хонаи Худо аз ҳисоби маблағҳои пасандоз намудааш масофаи 1 км роҳи байни деҳаро мумфарш намуд. Ду нафар зан аз сокинони деҳаи Арабхон Қурбонназарова Мамлакат бо маблағи 30 ҳазор ва Марям Ёрматова бо харчи 20 ҳазор сомонӣ аз болои наҳри калон ба самти маҳаллаҳои нахушкӯх сохтанд.

Аз ҳисоби ҳаҷравандагон ба сокино ҷамоати деҳоти 20 солагии Истиқлол Набиева Давлатмоҳ барои таъмири манзили зиста 3 ҳазор сомонӣ кўмаки яқвақтаина расонда шуд.

Ҳамзамон аз ҳисоби иттиҳодияҳои динӣ ба Раёно Ҳасанова бамақсади ба табобат фаро гирифтани духтараш Заррина, ки маъюби гуруҳи 2-юм аст, 2195 сомонӣ дасти ёри дароз карда шуд.

Адолатҷӯ



АХБОРОТ

Оиди иҷлосияи нуздаҳуми Маҷлиси вакилони халқи ноҳия (даъвати панҷум)

26 июни соли қорӣ дар толо-ри маҷлисоҳи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия иҷлосияи нуздаҳуми Маҷлиси вакилони халқи ноҳия (даъвати панҷум) доир гардид. Дар кори иҷлосия муовинону роҳбари Дастгоҳи раиси ноҳия, мудирони бахшу шӯъбаҳои мақомот, роҳбарони идораю ташкилотҳо, раисони ҷамоатҳои деҳоту шаҳрак, директорони муассисаҳои таълимӣ, масъулони ҳифзи ҳуқуқ, намоён-дағони соҳаи тандурустӣ, раисони кумитаҳои маҳаллаҳо ва имомхатибони масҷидҳо низ даъват шуда буданд. Иҷлосияро раиси ноҳия Ғайзуллозода Зафар ифтитоҳ карда, кайд намуд, ки аз 40 нафар вакилон 5 нафар бо сабабҳои узрнок ҳузур надоранд. Бо пешниҳоди вакил Ҷаъфарзода Музаффар аз ҳавзаи интихоботии №14 ва дастгирии яқдилонаи вакилон котибони иҷлосия дар ҳайати зерин тасдиқ гардид. Қодинов Холтура-вакил аз ҳавзаи интихоботии №2 — раис Юсупов Панҷӣ- вакил аз ҳавзаи интихоботии №5 Маҳмадқарим Додихудовакил аз ҳавзаи интихоботии №6 котиб интихоб шуданд. Дар иҷлосия масъалаҳои зерин мавриди баррасӣ қарор гирифт.

Рӯзномаи иҷлосия:

1. Рафти иҷрои Барномаи рушди иҷтимоию иқтисодии ноҳияи Қубодиён баро солҳои 2016-2020.
2. Рафти иҷрои қарори раиси ноҳияи Қубодиён аз 18.01.2013, тахти, №14 «Дар бораи Барномаи азхудкунии заминҳои нави обёршаванда ва барқарорсозии заминҳои аз гардиши кишоварзӣ берунмонда дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2012-2020».
3. Ҳисоботи комиссияи доимии Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён «Оид ба одоби вакилон».
4. Дар бораи пеш аз муҳлат қатъ намудани ваколати вакилони Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён Хаспалаева Муродгул вакил аз ҳавзаи интихоботии №26 ва Хоркашев Кобуӣл вакил аз ҳавзаи интихоботии №37.
5. Дар бораи пешниҳоди раиси Комиссия оид ба баррасии пешакии масъалаҳои вобаста ба номгузорӣ ва тағйир додани номи маҳалҳои аҳолинишини назди Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён дар бораи номгузори кардани Ҷамоати шаҳраки Қубодиён ба маҳаллаи «Орифон», кучаи «Ҷавони»-и Ҷамоати шаҳраки Қубодиён ба кучаи «Чармгарон», дар бораи номгузори кардани деҳаи «Аҳча»-и Ҷамоати деҳоти ба номи Н.Хусрав ба деҳаи «Қуҳандех», деҳаи «Палвонтуғай»-и Ҷамоати деҳоти ба номи Н.Хусрав ба деҳаи «Буттазор», деҳаи «Ғиштқуприк»-и Ҷамоати деҳоти ба номи Н.Хусрав ба деҳаи «Ҳиштпӯл», деҳаи «Ҷоназартеппа»-и

Ҷамоати деҳоти ба номи Н.Хусрав ба деҳаи «Чорсӯ», деҳаи «Равшанобод»-и Ҷамоати деҳоти ба номи Н.Хусрав ба деҳаи «Дурахшон», деҳаи «Қизил-Тоҷикистон»-и Ҷамоати деҳоти ба номи Н.Хусрав ба деҳаи «Гузари-поён», дар бораи номгузори кардани Ҷамоати деҳоти Холиёробод, деҳаи «Юлдузқоқ»-и Ҷамоати деҳоти ба номи И.Ниёзов ба деҳаи «Қурушқалъа», дар бораи номгузори кардани деҳаи «Уҷқунобод»-и Ҷамоати деҳоти Заркамар ба деҳаи «Сарғах», деҳаи «Чинортуғай»-и Ҷамоати деҳоти Заркамар ба деҳаи «Чанорзор», деҳаи «Чимғилиш»-и Ҷамоати деҳоти Заркамар ба деҳаи «Баҳористон», деҳаи «Рудақул»-и Ҷамоати деҳоти Заркамар ба деҳаи «Рудақул», дар бораи номгузори кардани Ҷамоати деҳоти 20-солагии Истиқлол ба Ҷамоати деҳоти Меҳрогон, деҳаи «Қушачинор»-и Ҷамоати деҳоти 20-солагии Истиқлол ба деҳаи «Чанор», деҳаи «Қизилнишон»-и Ҷамоати деҳоти 20-солагии Истиқлол ба деҳаи «Лайлақон», дар бораи номгузори кардани деҳаи «Наврӯз»-и Ҷамоати деҳоти Навобод ба деҳаи «Наврӯзгоҳ», деҳаи «Навобод»-и Ҷамоати деҳоти Навобод ба деҳаи «Навдех», деҳаи «Шоҳ»-и Ҷамоати деҳоти Навобод ба деҳаи «Марзиён», дар бораи номгузори кардани Ҷамоати деҳоти ба номи У.Назаров ба Ҷамоати деҳоти Шоҳқубод, деҳаи «Қабла»-и Ҷамоати деҳоти ба номи У.Назаров ба деҳаи «Озодагон», деҳаи «Бошқалъа»-и Ҷамоати деҳоти ба номи У.Назаров ба деҳаи «Бочқалъа», ташкил намудани деҳаҳои «Камароб» ва «Чашмасор».

6. Дар бораи тасдиқ намудани қарорҳои раиси ноҳияи Қубодиён, ки дар байни иҷлосияҳои ҳаҷдаҳум ва нуздаҳум қабул гардидаанд. Раиси ноҳия Ғайзуллозода Зафар, ки бевосита кори иҷлосияро пеш мебард аз рӯи масъалаи якуми иҷлосия суҳанро ба муовин Тоҷиев Алӣ дод. Вобаста ба масъалаи дуюм раиси кумитаи заминсозӣ Абдуллимзода С, аз рӯи масъалаи сеюм вакил аз ҳавзаи интихоботии №19 Ниёзов Саъдӣ, масъалаи чорум З.Ғайзуллозода ва дар робита ба масъалаи панҷум вакил аз ҳавзаи интихоботии №16 Шарипова Тоҷиниссо баромад ва изҳори назар намуданд.

Вакилони ноҳия аз рӯи масъалаи шашум қарорҳои қабулнамудани раиси ноҳияро тасдиқ намуданд.

Дар кори иҷлосия намоёндағони Вазорат Ҳамидов Султоншо ва Раёсати Рушди иқтисод ва савдо Валиев Хуршед иштирок ва суҳанронӣ намуданд. Дар ҷамъбасти кори иҷлосия Зафар Ғайзуллозода ба ҳозирин дар қору ғайолияти минбаъдашон дар рушду пешрафти ноҳия барору бурдбориро таманно намуда, иди Ваҳдати миллиро шодбош гуфтанд.

«ТАХТИ ҚУБОД»

БА ИФТИХОРИ РЎЗИ ВАҲДАТИ МИЛЛӢ

ДОСТОНИ ВАҲДАТ

Бисту ҳафтуми июни соли 1997 баъди музокироти тӯлонӣ ба хоҳири ҳифзи якпорчагии марзу буми кишвар, таъмини сулҳу суббот, сарҷамъии миллат ва зиндагии ороми сокинони мамлакат Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ аз як тараф, ҷамъбасти ғуфтушунидҳои зиёд ва душвори ҷандсолаи тоҷикон ва аз тарафи дигар, оғози марҳилаи боз ҳам душвортар буд. То имзои Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ тақрибан чор сол мулоқот ва ғуфтушунидҳои ҷониби ҳукумат ва ИНОТ (иттиҳоди нерӯҳои оппозитсионии тоҷик) идома дошта, вохӯрию мулоқотҳои сатҳи баланди Сарвари давлат Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бевосита бораҳои муҳолифӣ 6 маротиба сурат гирифт.

Аввалҳои солҳои 90-уми асри гузашта халқи тоҷик баъди ҳазор сол аз нав ба эҳё ва зъмори давлати миллии худ ноил гардида, соҳибдавлат шуд. 9 сентябри соли 1991 бо амри тақдир баъди садсолаҳо саъю талошҳои фарзандони барӯманди миллат дар ҳаритаи сиёсии ҷаҳон давлати соҳибистиқлолӣ миллати тоҷик бо номи Ҷумҳурии Тоҷикистон арзи ҳастӣ кард, ки нишонди шуқоҳои гули умеди халқи «зи дурии замонаҳо расида»-и мо буд. Аммо, мутаасифона, аз нахустин рӯзҳои истиқлолияти худ Тоҷикистон дар раванди барқарорсозӣ ва ташаккули пояҳои давлату давлатдорӣ нава, таъмини амнияти оромии ҷомеа, суботи сиёсӣ ва иҷтимоии кишвар бо мушкилоти муносаҳои сангин рӯ ба рӯ гардид. Раванди ташаккули инкишофи истиқлолияти сиёсии Тоҷикистон ба ҷанги шаҳрвандӣ дучор шуд. Ба иқтисодиёти кишвар дар ҳаҷми зиёда аз 10 миллиард доллари ИМА зарар расид, беш аз 150 ҳазор нафар ҳамаватанони худро аз даст додем, 55 ҳазор кӯдак ятим монд, 25 ҳазор зан бесаробон гашт. Ҷомеаи кишвари мо, ки анъана ва таҷрибаи зарурии равандро демократиро надовшт, мақомот ва нерӯҳои сиёсӣ инкишофи стратегияи мамлакатро муайян карда на тавонистанд. Нерӯҳои сиёсӣ иҷтимоӣ дар заминаи мафкураҳои мухталиф гурӯҳбандӣ шуда, ҳар кадоме аз онҳо аз таҳаввулоти баамаломеда манфиат бардоштани мешуданд. Махсусан, барои ҳаракатҳои сиёсӣ, ташкилотҳои ғайридавлатӣ, ҷамъиятҳои миллию фарҳангӣ ва ғайра марҳилаи амалӣ намудани ҳадафҳои нақшаҳои фаро расида буд. Оқибатҳои тамоми амалҳои фаъолиятҳои он аъёми рӯйдода дар ниҳояти қор метавонистанд, ки барои аз байн рафтани давлат ва парокандагии миллат боис гарданд.

Роҳи наҷотро аз ин вартаи ҳалокат ва гирдобии ноумедҳо маҳз Иҷлосияи XV1 Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян кард ва дар он ҷавонмарди олитаборо бо исми мубораки Эмомалӣ Раҳмон сари қудрати сиёсии мамлакат омад, ки муроҷиати ба мардум умедбахшандаш «Ё ман дар Тоҷикистон сулҳро барқарор мекунам, ё дар ин роҳ ҷони худро нисор менамоям». Ин муроҷиат пеш аз ҳама, маъноии оғози қатъи ҷанги шаҳрвандӣ ва баргардонидани гузаштаҳо ва муҳоҷирони иҷборӣ ба макони зист, барқарор сохтани ҳазорҳо ҳонаю иншооти бар асари ҷанг харобгашта ва маъно ба сари мизи музокирот нишастани роҳбарони нерӯҳои бо ҳам муҳолифӣ дошт. Аввалан бояд дар саросари кишвар оташбас эълон шуда, аз муқовимати мусаллаҳона даст кашид, ғуфтушуниди натиҷабаш оғоз мешуд. Дуюм, гузаштаҳо ва муҳоҷирони иҷборӣ ба ватан ва ҷои зисти доимашон. Беҳуда нест, ки Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон зимни баромади худ дар Иҷлосияи XV1 Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон

иброз намуданд, ки то охири гузаштагон берун аз Ватанро бар Ватанамон бар нагардонам ҳудамро озод ҳис намекунам.

Ба хоҳири расидан ба сулҳу ваҳдат ва фардои шуқоҳои миллат, 5 апрели соли 1994 музокироти тоҷикон оғоз ёфт. Ғуфтушунидҳои дар байни ҳайати Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Иттиҳоди муҳолифини тоҷик борҳо дар Русия, Эрон, Туркменистон, Қазоқистон, Қирғизистон, Покистон, Афғонистон дар шаҳрҳои Техрон, Машҳад, Исломобод, Алма-Ато, Ашқобод, Бишкек барпо гардиданд.

23 декабри соли 1996 дар шаҳри Москваи Федератсияи Русия Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бо роҳбари Иттиҳоди муҳолифини тоҷик вохӯри намуда, бо намоёндагии Созмони миллалӣ Муттаҳид созишномае ба имзо расониданд, ки мувофиқи он Комиссияи оштии миллӣ таъсис дода шуда, ҳайати Комиссияи оштии миллӣ аз 26 нафар иборат буда, аз ҳар ду тараф 13 нафарӣ муайян гардид.

Музокироти байни тоҷикон 40 моҳ тул кашид, вале, мутаасифона, дар давраи баъди музокирот низ ҷанги мусаллаҳона хомӯш нашуда буд. Яке аз муваффақиятҳои кори комиссия аз он иборат буд, ки вай бо иштироки бевоситаи Созмони Миллалӣ Муттаҳид (СММ), Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо (САҲА), Иттиҳоди давлатҳои мустақил (ИДМ), Кумитаи байналмиллалӣ Салиби Сурх (КБСС), Созмони Конфронси Исломи (СКИ) ва дигар ташкилотҳои байналхалқӣ, амлакатҳои ба мо дӯст, чун Русия, Афғонистон, Покистон, Қазоқистон, Узбекистон ва Қирғизистон гузаштааст. Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар шаҳри Москва ба имзо расида, аз тариқи сиёсӣ ҳуқуқӣ ба ҷанги шаҳрвандӣ зиёда аз 6 сол дар мамлакат тулқашида хотима гузашт.

Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон, санади ҳамдигарбахшӣ (соли 1997), Қарори Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи авфи иштироккунандагон муқовимати сиёсӣ ва низоми дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки дар давраи аз 27 март то 25 ноябри соли 1992 ҷинойат ва амалҳои ғайриқонуни содир кардаанд, аз ҷавобгарии ҷинойатӣ, интизомӣ, маъмурий озод намоёнд. Қонуни номбурда бо мақсади хотима додан ба ҷанги бародаркушӣ, пешгирии фоҷиҳои миллии ҷумҳурий ва харобашавии асосҳои иқтисодӣ ҷамъиятӣ ва сиёсии давлат, таҳмили сулҳу субот, ҳамдигарфаҳмӣ ва ҳамкориҳои гурӯҳҳои гуногун, ки ташкилотҳои ҷамъиятӣ ва ҳизбҳои сиёсӣ, таъмини фаъолияти муътадили институтҳои давлатӣ, инсондӯстӣ қабул шуд.

Ба миллати тоҷик хатари парокандагӣ нобудшавӣ борҳо таҳдид карда, давлатҳои эҷодкардааш ба заволи рӯ ба рӯ шуданд ва дар тули беш аз ду ҳазор сол хувияти худро ҳифз карда, то ба бораҳои истиқлолияти миллии давлатӣ расидааст.

Миллати тоҷикро аз ҷумлаи миллатҳои қафокашидатарини ҷаҳон гуем, хато нахоҳем кард. Зеро дар мӯддати асрҳо ӯ фақат месохт, обод мекард, хароб мекарданд, дороиашро ғорат менамуданд, аз сари мардум манораҳо месохтанд. Вале иродаи қавию созанда, фарҳанги бузурги тасаллибахшӣ эҳёгар ӯро боз ҳам зинда нигоҳ медошт.

Албатта, ҳар давлату ҷомеа ба душвории бухрон дучор мешавад ва бо роҳҳои гуногун ин мушкилотро ҳаллу фасл мекунад. Дар кишварҳои аврупоӣ низ ҷангҳои дохилӣ ва дар кишварҳои шарқӣ низ задухурдҳои хунрезӣ кам набуданд.

Вале дар Тоҷикистон доман гузурдани фоҷиҳои миллии, ки аксарияти мутлақи қурбоншудагон тоҷикон буданд, гуё барои аз байн бурдани ин миллати қадимтарин ва соҳибфарҳанги Осиёи Марказӣ таҳрезӣ шуда буд.



Вале табиати сулҳҷӯна ва ҳарактери миллии тоҷикон, ки ҳамеша ба гузашт ва созиш моил аст, агарчи дар таърихи гузашта боиси аз даст додани манфиатҳои ҳаёӣ шуда буд, ин дафъа барои дарки манфиатҳои умумимиллӣ мусоидат кард. Ин як наваъ дурандеши ва хирадмандиро ифода мекард.

Бесабаб нест, ки созмонҳои байналмиллалӣ ва доираҳои илмӣ ва сиёсии кишварҳои ҷаҳон таҷрибаи сулҳи тоҷиконро меомӯзанд ва онро ҳамчун падидаи нодир ва боарзиш дар таърихи сулҳфарош байналмиллалӣ донистанд.

Мардуми Тоҷикистон зеро роҳбари сиёсатмадору хирадманду дурандеш ва дорои иродаи матин тавонист дар он рӯзҳои фоҷиабар ва минбаъд дар атрофи худ халқро муттаҳид гардонид, Ватану давлатро аз ҳалокат наҷот диҳад. Ҳанӯз аз рӯзи аввали қасамёдкунии худ, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ташкил намудани давлати соҳибхитӣ, демократӣ, ҳуқуқбунёд, дунявӣ ва ягонаро дар назди худ мақсад гузошта, ба амалӣ намудани ҳадафҳои дигари стратегӣ, чун эҳёи Роҳи абрешим, ба роҳ мондани муносибатҳои иқтисодӣ, тичоратӣ фарҳангӣ бо кишварҳои хориҷӣ, таъмини истиқлолияти энергетикӣ, амнияти озуқаворӣ, баромадан аз бумбасти қомуқатсионӣ, волияти қонун, ҳифз ва рушди арзишҳои миллии, асҳои миллии ва масъалаи муҳими давлатӣ, ин қабули Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва тағйири иловаҳо ба он бо роҳи раёпурсии умумихалқӣ буд.

Аз қабул шудани Созишномаи умумии истиқрори сулҳ бо ризоияти миллӣ 22 сол сипари мешавад. Дар ин мӯдати кӯтоҳи таърихӣ дар натиҷаи саъю кушишҳои фарзанди фарзонаи миллат Президенти мардумии мо Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, ҳамчунин дар натиҷаи саъю кушишҳои зиёди мардуми бо нағну ор, аз ҷиҳати зиндагии осоишта, сулҳу субот, рушду тарақиёт ва дастовардҳои фарҳангӣ, давлати мо дар арсаи байналмиллалӣ нуфузу мақоми шоистаро ишғол намуд.

Мо шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон имруз бояд фаромуш накунем, ки аз оғози солҳои 90-уми асри гузашта, мардуми Тоҷикистон бо сабаби поймол гардидаи меъёрҳои ҳуқуқӣ, хусусан меъёрҳои конституционӣ ба оқибатҳои даҳшатноку фоҷеабори мусаллаҳона ва ҷанги шаҳрвандӣ дучор гардида буд. Ин мӯҷаро давлати моро қариб ба вартаи нобудшавӣ оварда расонид.

Мо бояд дар қорҷубаи конституция ва тартиботи ҳуқуқӣ зиндагӣ карда ва барои амалишавии ҳадафҳои стратегӣ давлат пайвасти қушиш намоём, хусусан наврасону ҷавононро дар руҳияи ватандӯстӣ ватанпарварӣ ва эҳтирому риояи қонун тарбия кунем.

Дар охир ҳамаи Шуморо ба ифтихори 22-юмин солгарди Рӯзи Ваҳдати миллӣ табрику муборакбод гуфта, орзуманди рушду шуқоҳои Тоҷикистони азиз мебошам ва дар фаъолияти қорӣ ва рӯзгори ҳамаи ҳар яки Шумо муваффақияту қомеъи тамано мекунам.

Мамарасулзода С.М.,
раиси суди ноҳияи Қубодиён



НОМҲОИ ВОҲИДҲОИ МАРЗИВУ МАЪМУРӢ БА ҚОНУНИ ЗАБОН МУТОБИК ГАРДОНИДА МЕШАВАД

- гуфт, Гавҳар Шарофзода Раиси кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон зимни як сафари кориаш ба ноҳияи Кубодиён ва дидору вохӯриаш бо кормандони мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия, раисони ҷамоатҳои шаҳраку деҳот, раисони маҳаллаҳо, кормандони баҳши сабти асноди ҳолатҳои шаҳрвандӣ ва фальолон.

Мақсади ин мулоқот иҷрои банди 20-и Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 январи соли 2019 ҷиҳати ба талаботи қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи забони давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон” мутобиқ намудани номҳои воҳидҳои марзӣ-ву маъмурий, ваъзи табилии тағйири номҳои ҷуғрофӣ ва баррасии номҳои ғайримеъёрии ивазшавандаи

ҳудуди ноҳия унвон шуд.

Ивази номҳои ғайримеъёрии маҳалҳои аҳолинишин ва эҳёи номҳои таърихӣ аз талаботи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи забони давлатӣ” мебошад.

Дар ин бора Гавҳар Шарофзода таъкид намуд, ки гоҳе дар санадҳо, номгузорию деҳаҳо ва кӯчаҳо, шиору овезаҳо ва ҳатто шаходатномаҳои таваллуде, ки аз ҷониби кормандони бахшҳои САҲШ пур карда мешаванд, ғалатҳои имлоию мантиқӣ роҳ меёбанд.

Дар ин машварат Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсияҳои худро оид ба номгузорию маҳал ва ҳифзу эҳёи номҳои таърихӣ он ба мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлати ноҳия пешниҳод намуд.

ҒАЛАБАИ КАЛОНИ “ПАХТАКОР” БАР “САРБАНД”-И ЛЕВАКАНТ

Дастаи футболбозони “Пахтакор”-и ноҳия дар доираи Чемпионати Ҷумҳурии Тоҷикистон байни дастаҳои лигаи дуҷоми вилояти Хатлон дар майдони худ бо дастаи “Сарбанд”-и шаҳри Левакант вохӯри анҷом дода, дастаи “Сарбанд”-ро бо ҳисоби калон 8:2 шикаст дод.

Ҳисобро дар дақиқаи 8-ум Ҳафизов Нуриддин боз намуда, қисмати якуми бозӣ бо ҳисоби 4:0 ба нафъи “Пахтакор” ба поён расид.

Дар қисмати дуҷоми бозӣ низ дастаи “Пахтакор” дар баробари ду голи ҳариф 4 гол ба дарвозаи “Сарбанд”

ворид намуда, бозиро бо ҳисоби 8:2 ба нафъи худ анҷом доданд.

Дар ин бозӣ Ҳафизов Нуриддин муаллифи 4 гол гардид.

Гуфта мешавад, ин сеюмин бозии дастаи “Пахтакор” дар доираи Чемпионати Ҷумҳурии Тоҷикистон байни дастаҳои лигаи дуҷоми вилояти Хатлон буда, бозии навбатии дастаи ноҳия рӯзи 25 июн бо дастаи “Шоҳин”-и ноҳияи Муъминобод сурат мегирад, ки дар он дастаи “Пахтакор” мизбон хоҳад буд.

«Тахти Кубод»

ҲИФЗИ ЁДГОРИҲОИ ТАЪРИХӢ

Таърих оинаи гузаштагон

Таърихи гузаштаи Кубодиёни Бостонӣ хело ҳам тӯлонӣ мебошад, зеро ки таърихи севунимҳазорсоларо дар бар мегирад. Бойгари «Ҳазинаи Амударё», ки дар шаҳраки Тахти Сангин ҷой гирифтааст, Кубодиёно дар сар то сари ҷаҳон муаррифӣ намудааст. Мардуми Кубодиёни куҳанбунёдро аз рӯи хоксорӣ ва меҳнаткаш буданашон ҳамагон эҳтиром медоранд.

Дар Кубодиёни куҳанбунёди мо айни замон 18 мавзеҳои таърихӣ боқӣ мондааст, ки ба таъмиру тармим ниёз доранд. Бинобар сабаби бетаваҷҷуҳии масъулин қисми зиёде аз мавзеҳо ба пуррагӣ хароб гардидааст. Яке аз ин мавзеҳо ёдгории таърихӣ «Қалъаи Мир» аст, ки дар ҳудуди шаҳраки Кубодиён дар тарафи шарқии роҳи автомобилгарде, ки Кубодиёно аз шарқ ба ғарб бурида мегузарад қарор дорад. «Қалъаи Мир» шакли квадратӣ дошта, андозааш 275-270 м аст. Даромадгоҳ ба қаср аз сӯи ҷануб буда, ҷои дарвозаи он ҳоло ҳам боқист. Қасри Бекро калонсолони Кубодиён дар ёд доранд.

Академик Семёнов навиштааст, ки дар ҳавзи даруни боғи Бек мургобиҳо парвариш карда мешуданд. Ёдгории таърихӣ «Қалъаи Мир» бо Сертификат таъмин карда шудааст. Мавзеи таърихӣ «Қалъаи Мир» дар гузашта дорои заминӣ хеле васеъ буд ва боз дар дохили қаср зиндон, саисхона, масҷид мавҷуд буд, инчунин лашкарҳои шоҳ ва аҳолии зиёде онҷо иқомат доштанд. Вале аз ҳамаи иншоотҳои дар боло зикр гардида, то ин змин ҷизе боқӣ намондааст. Ин ҷойи таърихӣ аз он шаходат медиҳад, ки дар гузашта «Қалъаи Мир» шуқуҳу шахомати хосаеро касб намуда будааст. Масоҳати

ҳудуди мавзеи мазкур рӯз то рӯз хурд шуда дар гирду атрофи он хонаҳои барҳаво ғайриқонунӣ қомат афрохта роҳи даромадро ба самти «Қалъаи Мир» маҳкам намудаанд. Девоҳҳои атрофии Қалъа, ки имрӯзҳо ҷойи подагоҳ гардидааст дар ҳоли фуру рафтан аст. Мавзеи таърихӣ «Қалъаи Мир» аз сабаби надостани девоҳҳои муҳофизавӣ, бомпӯшҳо дар натиҷаи боришоти зиёд қариб ки ба пуррагӣ хавфӣ аз байн рафтан дорад.

Чи хеле, ки ба ҳамагон маълум аст, Пешвои муаззами миллат, Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон солҳои 2019 - 2021-ро «Солҳои рушди деҳот, сайёҳӣ ва ҳунароҳои мардумӣ» эълон намуданд. Дар ин асос шахсон ҳуқуқӣ ва масъулони воқеиҳои ноҳияи Кубодиён, ҳамзамон шахсони саховатманд, саховатпеша, сарватманд ва соҳибкорони дар асл дилсӯзу меҳанпарастро мебояд, барои эҳё ва аз нав барқарорсозии ин мавзеҳои таърихӣ, ки моро ба асولاتамон мепайвандад ва муаррифгарӣ таърихи гузаштагонамон маҳсуб меёбад бо расонидани кӯмаки молиявӣ аз нестшавӣ эмин нигоҳ доранд. Бигзор ҳар сайёҳи хориҷе, ки бо нияти сайру саёҳат ба ин сарзамин қадам мегузорад, бидонад, ки Кубодиёни бостон дорои ҷӣ таърихи бузурге будаву ниёгонаш ҷӣ ёдгориҳои гаронарзишро ба ояндагони худ боқӣ гузоштанд. Зеро муаррифгарӣ ҳар як халқу миллат дар аксар маврид таърихи гузаштаи ӯ мебошад. Номбардорони Кубодиёни куҳанбунёд мардумони шарифи ўст.

Саломзода Гулниссо,
нозири ёдгориҳои
таърихӣ осорхонаи н. Кубодиён

Ваҳдат – иди якдилию ҳамбастагӣ

Дар таърихи ҳар халқу миллат санаҳои сарнавиштсозе ҳастанд, ки аҳамияти бузурги таърихӣ дошта, бо гузашти солҳо нақши таърихӣ онҳо бештару фузунтар мегардад. Бисту ду сол қабл аз ин 27-июни соли 1997 дар шаҳри Москва Созишномаи истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ ба имзо расид, ки ин ҳуҷҷат ифодагари пойдории сулҳу оромӣ ва ваҳдату якдилӣ дар кишвар гардид. Маҳз бо кушишу талош ва ҷонфидоӣҳои фарзанди фарзонаи миллат, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Раиси муаззами ҲХДТ, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон мо ба ин қуллаи мурод расидем ва 27-июн ҳамчун Рӯзи Ваҳдати миллӣ эълон гардид.

Сулҳу ваҳдат ва оштии миллӣ. Зери ин ибораҳо маънии зиёде нухуфтааст ва ин маъниҳо ҳаёти хушӯ осудаи моро ифода намуда ба мо бахту саводат ато менамоянд. Нафаси хуши як лаҳзаи дунёи орому осуда ҷи қадар гуворост. Вақте ба чеҳраҳои шуқуфони ҳамватанони азиз менигарам аз завқ меболам. Шукри ин зиндагии хурраму гуворо мекунам. Шукри он ки сулҳу дӯстӣ ва оромӣ дар Ватани азиу муқаддасам ҳукмфармост. Пеш аз ҳама сулҳу оромӣ, хуширо дар чеҳраҳои зебои модарон дида, худро аз банди ҳама ғаму ғуссаҳо озод ҳис мекунам. Аҷаб дунёи зебо ва шуқуфост ин сулҳу оромӣ. Ва ин ҳама аз атои худованд ва созиши мардум аст. Созиши ақли солим. Он созише, ки 22 сол муқаддам моро бо машаққатҳо ва бурдборию ташаббуси тарафайн насиб гардид. Ин созишест, ки онро оштии Миллӣ меғӯем, ва ин падидаи таърихӣ, ки аз ақли хирад, заковатҳо берун шуд, тамоми ҷаҳониёно ба ҳайрат овард ва то имрӯз мафтун сохта. Мо аз он ифтиҳор дорем, ки Сарвари оқилу фарзонаи миллат, тавонист ҳаёти осоиштаро ба миён оварда, тақдирӣ халқу ватанро бо тadbирҳои нек, дурандеши ба мизони меҳру муҳаббати худшиносӣ баркашида ҳал намояд. Зеро сулҳу оромӣ, дӯстии яқдигарфаҳмӣ ҳамеша ҳосили ширин ба бор меорад.

Имрӯзҳо мо дар арафаи ҷашни 22-юмин солгарди Ваҳдати миллӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон, яке аз ҷашнҳои бузург ва муқаддаси миллати тоҷик, рӯзи ба имзо расидани Созишномаи истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ қарор дорем, ки он ҳамасола бо шуқуҳу шахомати тоза ҷашн гирифта мешавад.

Ваҳдат - мафҳуми муқаддас миёни мафҳумҳои барои мо пурарзиш, чун сулҳу амният, маърифату фарҳанг, ватандориву ватандӯстӣ, андешаву шуур ва ҳуввияти миллӣ ҷойи махсусро дорост. Зеро Ваҳдат сарогози ҳамаи комёбиҳо, созандагиву ободкорихо, ибтидои суботи сиёсиву иҷтимоӣ ва некуахлоқии ҷомеаи навин, ҳамчунин ҳудогихиву худшиносӣ баҳри миллати соҳибмаърифати мо ба ҳисоб меравад.

Ҳамин Ваҳдату оштии миллӣ буд, ки кишвари тозаистиклоли моро аз вартаи фаной наҷот дод. Маҳз Ваҳдати миллӣ ба сифати як шакли зуҳури андешаҳои миллӣ дар пойдории халқу кишвари мо нақши калон бозид. Ҳамин андешаҳои миллӣ, миллати моро аз имтиҳони таърих сарбаландона раҳӣ бахшида, ба соҳили умеду орзуҳо сарбаландона расонид.

Бояд хотирнишон кард, ки ақлу заковати азали, ваҳдатпарастиву бахшиданҳо ва ниҳоят ба дарки асосии воқеият расидан моро аз вартаи ҷудой раҳо намуд ва ба сӯи ояндаи дурахшон раҳнамун сохт ва дар кишвари мо Ваҳдату ҳамдилиро пайдор гардонд.

Расидан ба Ваҳдати миллӣ боиси он гардид, ки миллат ба фатҳи қуллаҳои нав ба нав дар ҳамаи соҳаҳо муваффақ гардад.

Бо итминони комил метавон гуфт, ки имзои Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ Тоҷикистонро қулли ақли ҷомеаи новобаста ба тамоюли сиёсӣ, эътиқод ва андеша ҳамчун санади тақдирсозии миллат пазируфтанд.

Мардуми шарифи Тоҷикистон рӯзи Ваҳдати миллиро ҳамчун сарчашмаи сулҳу субот, ягонагии яқпорчагӣ, иттиҳоду ҳамдигарфаҳмӣ ва ифтиҳори миллӣ пазируфта, муқовимати сиёсиро бо ризоияти таҳаммул ба анҷом расонида, мисоли камназири ҳалли ҷанги шаҳрвандиро ба ҷаҳониён нишод дод.

Қадамҳои неку устуворона, сиёсати пайгиронаву хирадмандона, кӯшишу талошҳои беандозаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои мил-



лат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон моро ба қуллаҳои умед ва пирӯзӣ оварда расонид.

Ба имзо расидани Созишномаи сулҳ ва ризоияти миллӣ бешубҳа оғози раванди эҳёи худшиносиву худогоҳӣ ва ҳаракати Ваҳдати миллӣ.

Пешвои муаззами миллат, Президенти мамлакат, Ҷаноби оӣ, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон хеле хуб шарҳ додаанд, ки «Ваҳдат барои мо як вожа ва калимаи оддӣ нест, балки номаи тақдирӣ мо, шартӣ пешрафти кишварамон ба сӯи ояндаи ободу осуда ва муҳимтар аз ҳама, кафили сарҷамияи хушбахтии имрӯзу ояндаи халқамон аст»

Таърихи инсоният борҳо собит намудааст, ки фақат ҳамаи халқе ба қуллаҳои баланди мурод расида метавонад, ки бо ҳам дӯсту иттифоқ ва меҳрубон бошанд.

Аз ин хотир моро зарур аст, ки баробари шуқгузориҳо аз Ватани аҷодиву давлати соҳибистиклоламон азму талошҳои худро ба таҳкими минбаъдаи ваҳдати миллӣ ва ягонагии миллат равона карда, ободии имрӯзу фардои кишварро таъмин намоем. Нагузорем, ки андешаҳои бегонапарастӣ ва ҷудоандозӣ ба тафаккури мардуми мо, бахусус ҷавонон роҳ ёбад.

Сулҳу оромие, ки дар кишвари мо фароҳам омадааст, сарвати бебаҳо ва бузургтарин дастоварди халқамон буда, эҳтиёт ва ҳифз намудани он қарзи муқаддаси ҳар як шаҳрванди ватандӯст мебошад.

Дар ин давраи пойдории сулҳу оромӣ дар кишвар, мардуми шарифи тоҷик тавонист, ки бо меҳнати аҳлона, бо қорҳои созандагиву бунёдкории худ ба пешрафти иҷтимоию иқтисодӣ ва фарҳангӣ ноил гардад.

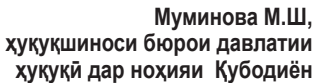
Баргузорию ҷорабиниҳо ва идҳои миллӣ дар баланд бардоштани ҳисси худшиносӣ ва ватандӯстии мардум, ободу зебо гардонидани симои шаҳру ноҳия ва деҳоти кишвар саҳми босазо гузоштанд.

Қорҳои созандагиву бунёдкорӣ, дастоварду пешравиҳои имрӯзаи мардуми шарифи тоҷик ҳиссиёту масъулияти баланди худшиносию ватандӯстӣ бори дигар аз он гувоҳӣ медиҳанд, ки мо бо роҳи дуруст равонем ва боварии комил дорем, ки бо роҳи ҳидоятнамудаи Раиси муаззами ҲХДТ, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон яқдилона меҳнат намуда, ба мақсади наҷиб, ободию шуқуфони Ватани азизамон хоҳем расид.

Вазифаи муқаддаси мо, аъзоён ва ҷонибдорони Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон дар ин давраҳои ҳассоси таърихӣ аз он иборат аст, ки насли ҷавони имрӯзаро дар руҳияи баланди ватандӯстии хештаншиносӣ тарбия намуда, сулҳу ваҳдат, ягонагӣ ва яқпорчагии Ватани азизамонро ҷун гаҳвараки чашм ҳифз намоем ва рушди бо-суръати иқтисодӣро таъмин созем.

Бо ин ниятҳои нек, ҳамаи аъзоёну ҷонибдорони ҲХДТ, дар симои онҳо тамоми мардуми шарифи Тоҷикистони азизро бо фарорасии 22-юмин солгарди Рӯзи Ваҳдати миллӣ табрику муборакбод намуда, ба ҳамагон сикҳатмандӣ, сарбаландӣ, хонаободӣ, комёбию муваффақият ва рӯзгори неку осуда орзу менамоем.

Сафарбек Розиков, муовини раиси Кумитаи иҷроияи ҲХДТ дар ноҳияи Кубодиён



АНГУШТАРИНИ ХУНОЛУД

Идома аз шумораи гузашта

Дар деҳа Фаришта ном чавонзани се кудакдори аз Нозгул танҳо як сол калон зиндагӣ мекард. Вай аслан аз ноҳияи Ху-русон буда, чанд сол қабл ба ин ҷо келин шуда омада буд. Хамин баҳор Фаришта дар гирди Нозгул парвона шуд. Вай ба корҳои сахроии онҳо ёрӣ мерасонд,ба хонаашон тез-тез омадурафт мекард. Баъзан ба Нозгул тухфаҳои қимат ҳада мекард. Нозгул ҳис мекард,ки ин зан дар дил чӣ нияти пинҳоние дорад. Аммо зан инро ошкор намекард. Вай ниҳоят як рӯз ба хонаи худ Нозгулро даъват намуд. Вақте Нозгул ба хонааш омад,вай ўро ба пахлуяш шинонда, гуфт:

-Нозгул ба Худо ту чунон зебӣ... Дар ин деҳ ягон духтар мисли ту зебо нест. Ин лабон, ин қошу мижа,ин зебогии туро бин. Монед апа,-Нозгул шарм дошта,сарашро ҳам намуд.-Кучои ман хушрӯ?

-Хушрӯй,хушрӯй,ба Худо!- зан аёрона хандида, даст барухсорҳои Нозгул бурд.-Эҳ,агар ман мисли ту хушрӯ мебудам,чанд мардро ба худам шайдо мекардам. Боз пеши бари барчааст...

-Бас кунед, апа,-Нозгул дилтангона дасти Фариштаро аз худ дур кард. Баъд ғамгинона пичирос зад:-Чӣ лозим таърифи беҳуда. Агар ман хушрӯ мебудам,кайҳо шавҳар мекардам...

-Ин ба худат вобаста ҷон! Меҳоҳӣ ман бароят шавҳар биёбам?

-Агар ту хоҳӣ ман худӣ ҳозир бароят пайдо мекунам,-Фаришта инро гуфта,аз ҷояш бархост ва рафта аз ҷевон суратеро гирифта баНозгул дароз кард.-Ана,инро бин.

Нозгул суратро гирифта,ба он назар дукт. Аз сурат марде ба ӯ менигаришт: чашмони калони бегубор,абрувони сиёҳи пай-васта ва муйҳои сип-сиёҳи ҷингала дошт.

-Дидӣ, чӣ хел зебост!

-Ин кист?-аз сурат чашм наканда пурсид Нозгул.

-Бародари ман. Бин, ҳам зебо, ҳам безан. Боз кӣ?- коркуни амният!

-Наход, ҳамин хел мард безан бошад?-аз хушрӯ гуфтан худдорӣ карда,нобоварона пурсид, Нозгул.

- Зан дошт ,як дуктарча ҳам,вале занаш нобоб баромад,ба ӯ хиёнат кард. Барои ҳамин ҳам чанд сол боз безан аст. Зан гир гӯем,вай! "То дуктари таҳдон наёбам, намегирам", мегӯяд. Биё,Нозгулчон ҳамин бародари маро гир. Ба Худо пушаймон намешавӣ. Хурдагитя дар пешат нахурдаат дар қафо. Як умр аз ман минатдор зиндагӣ мекунӣ! Биё,хоҳари ҷон, розӣ шав.

-Охир ман ўро нашиносам.

-Парво накун, занг мезанем, меояд, шинос мешавӣ.

-Апа, охир...

-Гуфтам-ку, ту парво накун,ҳамаашро ман худам дуруст мекунам. Ё ту ба ман, ба апаат бовар надорӣ?

-Бовар дораму...

-Шуд,тамом!...

Фаришта баъди ин гуфтугӯ зуд суратро гирифта, назди Марзия-хола рафт. Вай суратро ба ӯ нишон дода, акаашро ҷунон таърифу тавсиф кард, ки ҳам Марзия-хола ва ҳам амаки Набӣ хурсанд шуданд. Охир бечора Марзия-хола дуктарам пирдуктар шуд гуфта,баъзан пинҳонӣ мегирифт. Ҳоло беист дар ҳақи Фаришта дуо мекард:

-Илоҳӣ, умракат дароз шавад,хонаат ҳамеша тухихона шавад.Ту ки дуктари маро хушбахт мекунӣ,ту ҳам бахти дуктарҳоятро бинӣ...

Ғақат Нозгул аз ин кор ноҳинҷор буд. Вай гӯё пешомади нохушро ҳис мекард. Охир марди зебо, болои ин коркуни давлат чаро то ҳол безан? Наход танҳо барои хиёнати занаш? Ин андешаҳо сари Нозгулро гаранг мекарданд. Бинобар ин гаштаву баргашта ба Фаришта мегуфт:

-Апаи Фаришта, гумон мекунам, ки ин кори намешуданист. Дилам мегӯяд,ки ин ҷо чи сире ҳаст...

-Эъ,духтар, гуфтам-ку, вай ғақат як

бор зан гирифтааст ва бахташ омад накардааст. Будо шудаш ҳамин. Боз чӣ шуданаши мукин? Ё қасам хурам?

-Охир,дилам нотинҷ...
-Парво накун, ман ки ҳастам ҳамааш хуб мешавад. Агар хоҳӣ имрӯз телефон мекунам, бегоҳӣ меояд. Баъд худат мебинӣ...

Ниҳояд Нозгул ҳамон бегоҳ,бори аввал Қурбонро дид, рӯ ба рӯ. Чи хеле, ки дар сурат дида буд, ҳамон хел.Ғақат ҳоло дар муйҳои сиёҳи ҷингалааш торҳои сафед ба чашм намоён буданд. Марди хандонрӯ, чақ-чақӣ. Зуд ба дили Нозгул роҳ ёфт.

Акнун акаву хоҳар тўйро метезониданд. Ҳарчанд Марзия-ҳолаву амаки Набӣ аз надоштани шароити тўй аз онҳо як моҳ муҳлат хоста бошанд ҳам, аммо онҳо розӣ нашуданд. Фаришта ба онҳо гуфт:

-Шумо шароит надошта бошед, ҳеҷ гап не, мо дорем. Барои ин шуда, кори хайро ба қафо напартоем. Тўй –тўии мо. Парво накунед, тўйро мо мегузаронем.

Тўй ҳам шуда гузашт,одиву хоксорона. Аммо ҳамон шаби аввал,ки барои ҳама фаромушнашаванда ва хотирмон аст, барои Нозгул шаби наҳс гардид. Одамро ҳеҷ гоҳ бо як дидан шинохта намешудааст. Бештари одамҳо ба рӯи хандону лафзи ширини рақиб бовар карда,аз дили сиёҳу нияти бадашон ғофил мемонанд. Нозгул ҳам саҳв карда буд.

Ҳамон шаб барои онҳо болои диван ҷои хоб тайёр карданд. Рахти хобро апаи калони Нозгул- Шодигул бо ёрии Фаришта омода карданд. Баъд аз баромада рафтани онҳо Қурбон даромада омад. Вай Нозгулро ба оғӯш гирифта бусид, аз вай бӯйи шароб меомад. Баъд аз кисааш куттиеро баровард, ки дар он куттӣ ангуштарини тилло буд. Ангуштаринро ба ангушти Нозгул гузаронда, гуфт:

-Инро махсус бароят харидаам. Насиб кунад ҷон. Ох, чи қадар хушрӯ шудӣ! Дар ҳаётим ту барин дуктари зеборо бори аввал мебинам. Бовар кун! Худоё, ман чи қадар хушбахтам!

Аммо баъд,ҳангоми ҳамхоба шудан, Қурбон аёрий кард. Вай болои диван нахобида, Нозгулро болои фарши хона бурд. Баъди оббозӣ харду рӯи диван хобиданд.

Қариби суҳб Нозгул аз хоб чашм кушода,Қурбонро назди тиреза дид.Вай як қабати тирезаро кушода, бедимоғ сигор мекашид. Нозгул аз диван фаромада, назди Қурбон рафт. Хост ўро оғӯш намуда, сабаби бедимоғияшро пурсад. Аммо Қурбон ўро бо хашм тела дода, фарёд зад:

-Аз ман дур шав, ҳаром!

-Чоро маро чунин мегуед?- хайрон шуда, пурсид Нозгул.

-Оҳ-ҳо! Худатро боз ба гулӣ мезанӣ-а?-баъд турсакие ба рӯи Нозгул зад,- Нодухтарӣ, нодухтар!

-Аз Худо турсед,-аз ин тухмати ногаҳонӣ гаранг шуд, Нозгул.- Тухмат накунед! Ман ғайр аз шумо мардеро надидаам!...

-Ҳоло ман бароят тухматгар шудам-а?-баланд фарёд зада,довталабона сӯи Нозгул рафт Қурбон.

Овози ғавғоро шунида,ба хона аввал Фаришта,баъд занҳои дигар даромаданд.

-Чӣ гап аст,ака? Чаро ғавғоро мекунед?

-Чӣ мешуд?! Дуктари таърифит нодухтар баромад! Ана, бинед!-Қурбон бо шаст болохоби рӯи диванро ба дур андохт.

Нозгул,ки дар кунҷи хона гириста менишаст, инро дида барои ғимояи худ чизе нагуфт. Дилаш якбора аз ҳама ҷиз хунук шуд. Ӯ акнун ботини Қурбони ҳилагарро дид. Охир барои марде,ки пеши дигарон рӯйрост ба беномусӣ ўро мутаҳам мекард,исботи ҳақиқат дигар маъное надошт.

Шодигул,ки аз хоҳараш инро чашмдор набуд,якбора фиғон кашида гирифт.

-Хайр шуд, бас кунед!-гуфт Фаришта.-Кори нашуданӣ шуд. Ғаҳмида монед,касе инро овоза накунад! Ман худам ин корро ҳал мекунам...

Ҳамон рӯз ҳангоме,ки қудоҳоро меғуселонданд,Нозгул ҳам бо онҳо равон шудан хост, аммо Фаришта аз ин нияти Нозгул воқиф шуда,ўро бо ҳазор ҳилаву найраг боздошт. Вай дар хилват ба Нозгул гуфт:

-Зинҳор ин корро накун,духтар! Ҳозир ба хонаатон меравӣ, мардум чӣ мегӯянд? Ҳама туро номусбохта меҳонанд. Баъд сари падару модарат ҳам мешавад,ин ҷо сари мо ҳам! Сабр кун, ман феълӣ акаамро медонам: Худо хоҳад,аз қаҳру ғазаб мефурояд...

-Охир, ман духтар будам, бовар кунед,ин ҳамааш ҳилаву найранги акаатон!

-Мефаҳмам,сабр кун.

Нозгул баъдтар андеша кард,ки ҳамон вақт беҳуда ба суҳанҳои Фаришта гӯш дода,дар инҷо монд,зеро шавҳараш акнун ба ӯ нописандона муомила мекард. Болои ин аз занҳои апаву хоҳаронаш фаҳмид,ки овоза кайҳо ба гӯши падару модараш расида аст.

Рӯзи шашуми зиндагияш пагоҳӣ барвақт ҳавлӣ мерӯфт, ки зане аз дарвоза ворид шуд. Вай аввал бо эҳтиёд ҷор тарафро аз назар гузаронд. Баъд оҳистаНозгулро наздаш хонд:

-Ҳой,келин,як инҷо биё.

Нозгул ҷорубро ба замин гузошта, назди зан омад.

-Биёед ҳола,ба хона дароед.

Зан баъди салому ҳолпурсӣ гуфт:

-Гӯш кун,келин! Ман аз ҳама сирӯ асрори ин морҳо,(вай Қурбону Фариштаро дар назар дошт),воқифам,медонам,ки онҳо чи тавр туро бо ҳилаву найранг ба домашон афтонданд. Ту дуктарам,(зан ўро гоҳ келин, гоҳе дуктарам гуфта,гап мезад), медонӣ,ки ин номгуми шавҳарат пеш аз ту се зан гирифтааст? Не? Ана,дидӣ? Ин Фариштаи мор ба ту нагуфта аст. Вай мор аст,аждаҳор!... Зани дуҷуми ин Қурбон дуктари апаам буд,ҷону ҷигар! Ох, ҷунон азоб доданд, ҷунон рӯзи сиёҳ доданд...Дар косаҳои захрак об доданд! Баъди ҳолос шудан ҳам ,ин Фариштаи мор "акам коркуни орган"- гуфта, боз чи қадар пулу моли апаамро гирифт. Баъд, намедонам,ин Фариштаи офат боз як дуктараки гумроҳи дигарро аз кучое оварда ба акааш дод. Ин дуктарак ҳам азоб кашида,азоб кашида,як рӯз худсӯзӣ кард. Эҳ,келинҷон,дилам ба ту месӯзад! Агар илоҷ дошта бошӣ,ҳоло ҳам сари вақт. Як по ҳам дошта бошӣ,зуд аз ин хонаи наҳс бигрез.То ки боз ягон балое ба сарат наояд. Хайр,ман рафтам,-гуфт зан.

Баъди рафтани зан,ба дили Нозгул оташ афтод. Вайро ,ки шаби аввал тухмат карданд, магар дар оянда ҳолаш беҳ мешавад? Болои ин се зан гирифтани акаашро чаро Фаришта аз ӯ пинҳон кардааст? Ё ўро ҳам гулу гумроҳ ҳаёл карданд? Не,вай инро ин хел намемонад! Ю бо ин андешаҳо зуд ба хона даромада,чанд либосашро гирифтӯ аз дарвоза баромада рафт...

Ҳамон рӯзи ба хонаашон омадани Нозгул, бегоҳӣ Фаришта аз акааш телефонӣ хабар ёфт,ки Нозгул ўро тарк карда рафтааст. Вай саросима ба роҳ даромад. Вақте ки ба дарвозаи амаки Набӣ расид, дид,ки дарвоза кушода, боз дар куча чанд марду зан аст, гӯё ба ӯ Худо дод. Вай ду даст ба осмон бардошта,фиғон кашид:

-Дод аз дасти Набии ҳаромхур! Дод!... Ҳой, мардум, шунавед! Ин беимон, як пирдуктари аз хару хингил мондаашро,ки боз нодухтар баромад ба мо дуктар гуфта,дар ивазаш пулу моли бисёр гирифт! Маро ғорат карду акаамро шарманда!- баъд бо ҳамон шаст аз дарвоза ба дарун даромад. Дар саҳни ҳавлӣ бо Марзия-хола рӯ ба рӯ омад. Вай дар тани Марзия-хола куртаи навро дида, боз бештар оташ гирифт:-Ҳа-а! Дуктари беномусатро ба мо фурухта, дар ивазаш курта мепушӣ-а?! Ку, вай қанчиқат?! Қанчиқ баро аз хона!

Даҳонатро нигоҳ кун! Ту худат қанчиқ! Нозгул аз хона шитобон баромада,ба Фаришта каспид. Акнун дар саҳни ҳавлӣ

ду зан рӯй каниву мӯй кани мекарданд. Доду фарёд,таънаву ҳақорат то рафт баланд мешуд. Дар назди дарвоза дар як дам кудакони зиёде барои тамошои ин манзара чамъ омаданд. Марзия-хола ҳарчанд кӯшиш мекард,онҳоро аз ҳам ҷудо карда наметавонист.

Дар ин вақт аз хона амаки Набӣ баромад. Вай бо як даст рӯи дилашро дошта,фарёд кард:

-Бас кунед! Аз барои Худо, бас кунед!

Овози ўро шунида,ҳар ду аз ҳам ҷудо шуданд. Фаришта ҷои даридаи куртаашро бо якдаст пинҳон карда,бо дасти дигараш таҳдидкунон гуфт:

-Пулу моли маро бармегардонӣ! Ҳамаашро бармегардонӣ! Агар пуламан, гуфт амаки Набӣ. –Лекин ҳозир ба хонаат рав. Ҳисобу китоб куну пагоҳ омада пулатро гир.

Баъд аз рафтаниФаришта,амаки Набӣ дар хонаи дарунаш овоз андохта,гиря кард:

-Эй, Худоҷон! Ин чӣ диданӣ буд,ба сарам овардӣ? Ман чӣ гуноҳ кардам-а? Панҷ дуктарро бо рӯи сурх гусел кардам. Аммо инаш чӣ балоҳоёе ба сарам овард! Шарманда шудам, шарманда!...

Нозгул, дар хонаи дигар,ки наваҳаи падарашро мешунид,тоқат накарда,назди падараш омад.Вай пеши падар зону зада,дар ҳолате,ки аз чашмонаш гура-гура ашк мерехт гуфт:

-Дадаҷон, ман гуноҳе надорам.Ин ҳама дар ҳақи ман тухмат аст. Инҳо ҳама ҳилаву найранги Фариштаву акааш аст. Бовар кунед, ман покам, дадаҷон, покам...

Амаки Набӣ, ки рӯяш ба девор мегирифт,ба дуктараш нигоҳ накарда, дод зад:

-Гум шав, рӯятро дигар набинам!

Нозгул аз пеши падар гириста-гириста баромад.

Он шабро Нозгул ҳеҷ гоҳ фаромӯш намекунад. Он шаб гӯё дар хонаи онҳо мотам буд. Падар дар хонае танҳо мегирифт, модар дар хонаи дигар. Нозгул ҳам мегирифт. Вай болиштро бо дандонҳояш саҳт газида, барои қисматаш мегирифт. Барои одамоне, ки номусашро поймол кардан, мегирифт. Бе алам, бе овоз тамоми вучудаш мегирифт.

Пагоҳӣ Фаришта хароҷоти тўйро дар қоғазе навишта ҷиристонд. Хароҷоти тўй бо ҳама майда ҷуйдаҳояш ҳафт ҳазор сомонӣ мешуд. Амаки Набӣ рӯзи дигар, ягона гови ҷушоияшро бо гусолааш ба бозор даровард. Гову гусола дар бозор ба маблағи панҷ ҳазор сомонӣ савдо шуд. Вай ба болои ин пул аз қадом ошнояш ду ҳазор қарз гирифтӯ пулҳоро ба Фаришта ҷиристонд.

Баъди пулро баргардонданд, амаки Набӣ гарчанде ғорат шуда бошад ҳам,дар дил худро тасалло меод, ки аз Фариштаи иблиссират ҳалос шуд. Аммо ин андешааш хато баромад. Баъди ду рӯзи ин воқеа шомгоҳе ду милитса ба хонааш даромада омаданд. Як нафараш ба амаки Набӣ гуфт:

- Нозгул Саидова дуктари шумост?

- Бале!

Милитсаи аввала ба рафиқаш ишора карда гуфт:

-Ин кас фалонӣ аз шўъбаи корҳои дохилии ноҳия. Дуктари шуморо ба гумони дудзӣ ба шўъбаи корҳои дохилӣ бурданамон лозим.

-Чӣ хел дудзӣ?-ранги рӯяш канда ба-зур пурсид амаки Набӣ. Вай,ки ягон бор кораш ба милиса наафтада буд, мисли гунаҳгор дастону пайкараш ба ларза даромаданд.

-Инро дар шуъба мефаҳмед.

Аммо милитсаи дигар ин ҳолати амаки Наби́ро дида гуфт?

-Не, чаро? Дар ҳамин ҷо ҳам гуфта-намон мункин. Аз болои дуктари Шумо ба шўъбаи мо шикоят омадааст. Гӯё дуктари шумо ангуштарин дузида аст,ангуштарини тилло.

Вақте Нозгулро аз ин огоҳ карданд,вай

оташин шуда гуфт:

-Ман бо вай ҳамагӣ шаш рӯз зиндагӣ кардам,шаш рӯз! Аммо акаву хоҳар бо найрангу тухмат ҳафт ҳазори моро гирифтанд! Акнун ангуштаринро баҳона карда, аз мо боз пул канданиянд. Не-е! Онҳо тушбераро хом шумурданд! Ман ангуштаринро танҳо ҳамон шаби аввал дидаам,дигар онро надидаам! Хоҳ бовар кунед, хоҳ не, ихтиёратон! Аммо онҳо до-ниста монанд. Ман ҳам дигар ин хел ҳап намешинам,то боло арз меравам,то боло!

Милитсионери хуросонӣ амаки Наби-ро ба як гӯшае бурда, гуфт:

-Амақ,ман шумоҳоро мефаҳмам,ба дуктаратон ҳам дилам месӯзад, аммо бовар кунед,ман ҳам чора надорам. Ин Қурбон(вай бо лафзи қабехе дашном дод) дар боло одам дорад, болои ин бисёр одами пасту палид аст. Вай барои пул аз ягон пастӣ рӯй намегардонад. Агар мо ҳоло ин масаъларо ҳал накунем,метарсам ин нобокор маро ҳам, шумоҳоро ҳам ба бухтону тухматҳои аз ин бадтар гирифтор мекунад. Барои ҳамин ҳам амақ биёед, ин ангуштарини зормонда,ки панҷ ҳазор сомонӣ арзиш дорад, диҳеда аз ин бало ҳалос шавед...Боз худатон медонед, амақ...

Амаки Набӣ розӣ шуд,зеро ӯ дигар чора надошт. Ӯ ҳоло аз тухмати доман-бохтагии дуктараш,ки байни мардум овоза шуда буду аз шарм бо касе рӯ ба рӯ шуда наметавонист, ҳалос нашуда метарсид, ки боз Худо накунад, ки ба ангуштариндудзӣ дуктараш мутаҳам гардаду байни мардум овоза шавад. Вай ба милитсаҳо ваъда дод, ки маблағро дар байни ду рӯз пайдо карда,ба онҳо месупорад. Ин навбат маблағро Марзия-хола аз домодҳояш ҷаъм овард.

Амаки Набӣ баъди ин қадар воқеаҳои ба сараш омада,аз ғаму гусса худро гиронда буд. Ба куча ҳам намебаромад ва рӯзи дароз дар хона ғелида пайи ҳам оҳ мекашид. Вай ҳатто шабона ҳам намехобид. Марзия-хола бисёр шабҳо аз хобаш бедор шуда меиди, ки шавҳараш бо чашмони боз ба шиғти хона назар духта истода аст. Марзия-хола ин ҳолати шавҳарашро дида,дилсӯзона дилбардорӣ менамуд, аммо ин дилсӯзӣ ғами ўро бештар мекард.

Дар аввалҳои моҳи май апаи дуҷуми Нозгул - Гулбарг писарчаашро тўи сунатӣ кард. Вай онҳоро ҳам ба тўи даъват кард. Модару духтар ба тўӣ тайёрий дида, амаки Наби́ро ҳам ба тўӣ ташвиқ карданд, аммо вай ба тўӣ рафтан нахост:

-Шумо рафтан гиред,ман намеравам.

-Айб мешавад мардақ,- гуфт Марзия-хола. Шумо бобояш мешавад. Тўй боз он қадар дур не, қишлоқи поён. Наравед мардум механдад.

Рангӯ рӯи амаки Набӣ дигаргун шуд. Вай ба ғазаб омада,фиғон кашид:

-Ба ин қадар шарманда шуданам,нагуфти мардум механдад! Акнун аз ба тўӣ нарафтанам, меғуй мардум механдад! Ман безорам аз тўӣ- пӯй!

Модару дуктар баромада рафтанд.

Бегоҳӣ онҳо аз тўӣ баргаштанд. Марзия-хола ба хонаи калон даромад, шавҳараш набуд. Вай дастурхони аз тўӣ овардаашро болои тахти nonхурӣ гузошта хонаи дигарро хабар гирифт,дар он ҷо ҳам амаки Набӣ набуд. Вай бо шитоб меҳмонхонаро аз назар гузаронд,зеро медонист,ки шавҳараш баъди ин воқеаҳо ба куча намебаромад. Дар меҳмонхона болои фарш ҷелаку миёнбандаш мекобид. "Шояд ҳоҷатхона рафта бошад?" Вай сӯи ҳоҷатхона шитофт, аммо он ҷо ҳам набуд. Баъд бо чӣ гумоне дари нимбози оғилро кушод. Даруни оғил нимторик буд. Чашмони хирагаштаи Марзия –хола аввал ба ресмон, баъд ба ҷисми овезони шавҳараш афтод.

-Вой,мардум, хонам сухт! Нозгул дав, дадад! Дадаҷонат!...

Чанд тан ҳамсарояҳо ҷасади бечони амаки Наби́ро аз оғил бароварданд. Нозгул худро ба болои падар андохта, наваҳа мекард. Чанд марду зани он ҷо буда, ба Нозгул норозиёна нигоҳ мекарданд. Зеро онҳо гумон мекарданд, ки сабаби ин ҳама бадбахтиҳо вай аст.

Як суҳан оиларо аз вайроншавӣ нигоҳ дошт

Дар ин оила қариб ҳар рӯз ҷанҷолу ҳамдигарнофаҳмӣ буд. Мард рӯзе дар ҳоли парешон ба-рои маслиҳат пурсидан ба назди шахсе, ки хеле донишманд буд, рафт ва аҳволро баён намуд. Он шахс баъди шунидани дарди дили мард гуфт:

-Ҳоло ҷудо шавӣ ҳам чизеро тағйир дода наметавонӣ. Як моҳ умрат мондааст, бехтараш ҳар коре, ки дилат меҳодад, ҳамонро бикун.

Мард ин суҳанро шунида, ба дахшат афтада, рангаш сафед шуда, баромада рафт. Суҳани шахси донишманд, ки «аз умрат як моҳ мондааст» гуфт, ўро саҳт мутаассир карда буд. Ба хонааш баргаш-

та ба ҳамсараш гуфт:

Ин қадар вақт туро ранҷондам, шавҳари ҳуб шуда натавонистам, ҳаққатро риоя накардам. Маро бубахш, аз ман розӣ шав.

Занаш: « Тавба, ба шавҳарам чӣ шуд?», гуфта аз дил гузаронд, ба ӯ раҳмаш омада гуфт:

-Дадаҷонаш, ман не, шумо маро бубахшед, ки доим беодобӣ карда, шуморо бисёр ранҷонгдам.

Қалби ҳардуяшон ҳам мулоим, чашмонашон ашқолуд шуд ...

Баъдан мард ба хонаи хусури ранҷидааш рафт. Аз ӯ, аз хушдоман ва аҳли оилаашон гириста, бахшиш пурсид. Акнун зану шавҳар дар хона аҳлона

зиндагӣ менамуданд, ҳамдигарашонро ҳеҷ гоҳ намеранҷонданд.

Аммо он мард ба занаш дар бораи суҳанҳои он шахси донишманд ҳеҷ чиз нагуфт, балки гузашта-ни як моҳро ҳисоб менамуд. Баробари торафт на-здиқ шудани рӯзҳо некиҳояш зиёд гардида, шабҳо ибодат менамуд. Корҳои ҳубӣ ӯ зиёд, муносибати занаш ҳам нек, меҳрашон саршор мегардид. Аз вохуриаш бо он шахси оғил расо як моҳ гузашт. «Ана имрӯз мемирам», ба худ гуфт мард. Аммо намурд. Аз миён боз чанд рӯз гузашт Ниҳоят наҳзӣ он шахс рафта пурсид:

Ҳазрат, ман намурдам-ку?

-Чаро бояд бимирӣ?- гуфт он зот.

-Шумо тақрибан як моҳ умрат монд, гуфта бу-

дед, як моҳ гузашт.

Он зот гуфт:

-Бародар, ман кай фавтидан туро наме-донам, аммо медонам, ки мурдан ҳақ аст. Одам агар ҳаминаро донанд, бо ҷанҷол, низоъ ҳаёташро заҳролуд наменамояд. Аз ҳаёти ҳозираат хурсанд ҳастӣ?

-Ҳа, шукр, ки дигар ҷанҷолу якдигарнофаҳмӣ надорем, ба якдигар меҳрубонем, гуноҳҳои якди-гарро бахшидем.

ТАСҲЕҲ

Дар рӯзномаи “Тахти Қубод” шумораи №22-24 аз 10 июни соли 2019, мақолаи «Виктор Степанович Абакумович - ягона роҳбари СМЕРШ», ки ба қалами рӯзнаманигори минтақавӣ Ҳочӣ Акбар Насимӣ таалуқ дорад бо сабабҳои техникӣ аз мобайни матн як сархат афтадааст, ки дар зер пешкаши Шумо хонандагони арчманд менамоям. Ба дурустӣ чунин хонда шавад.

Ҳамчунин дар иҷрои фармони №270 аз 16 августи с. 1941, ки бо мақсади пешгирии кардани ақибнишинӣ ва аз майдони набард гурехтани ҷанговарон содир шуд, заградотрядҳо ташкил шуданд. Ин отрядҳо супориш гирифта буданд, ки ақибнишастагон, фирориёнро аз майдони набард паронанд. Аз ӯҳдаи ин кор ҳам зертобеони Абакумов ба хубӣ баромаданд.

Оиди шахсияти Абакумов маълумотҳо гуногунанд. Масалан аз китоби собиқ зертобеи ӯ генерал Павел Судоплатов “Спецоперации.Лубянка и Кремль” хулоса мебарояд, ки Абакумов гарчи шахси мушфику меҳрубон бошад ҳам, аммо ба қасами ёднамудааш содиқ буд. Ва ҳамчунин ба зертобеонаш корталаб буда саҳлангорино наменасандид.

4-уми майи соли 1946 баъди барҳамхурии СМЕРШ Абакумов ба ҳайси вазири бехатарӣ муваззаф гашт. Баъди соҳиби ин мақом шудан ӯ супориш дод, аз болои роҳбарони баландрутба назорати махфи бурда шавад. Бо мақсади амалӣ намудани ин супориш, ба хонаҳои роҳбарони ҳарбии баландрутба пинҳонӣ аппаратураи ғушкунӣ гузошта шуд. Масалан, ду ҳамяроқ собиқ фармондеҳи округи ҳарбии Приволжье генерал полковник В.Н.Гордов ва собиқ сардори штаби округи мазкур генерал майор Рибалченко Ф.Т. 28.12.с.1946 бо ҳамдигар дар хонаи Гордов, ки дар ш.Москва воқеъ буд вохурда, зимни суҳбат сиёсати Сталиноро танқид карданд.

Пагоҳии барвақт стенограммаи суҳбати онҳо бо имзои Абакумов ба Сталин пешкаш шуд. Бо пешкаш шудани ин стенограмма тақдири ҳардуи генерал ҳал гардид. Ибтидои моҳи январи с. 1947 ҳардуи генералҳо дастгир шуда 24 августи с. 1950 паронда шуданд. Чамъ аз 3.08. то 30.08.С.1950 ба 20 генерал ва маршали авиатсия С.А.Худяков бо қарори ҳарбии Суди олий ҳукми қатл бароварда шуд. Умуман дар зарфи фаъолияти зиёда аз даҳсолаи худ дар мансаби олиммаком шахсони зиёд, ки дар байни онҳо нафарони бегуноҳ низ буданд, набуд шуданд.

Дар яке аз ғазалҳои худ шайх Ҳофиз гуфтааст: “Доимо яқсон намо-над ҳоли дунё, ғам махӯр”. Албатта, ин шахси абарқудрат гумон надошт, ки ба мисли Ягода ва Ёзов собиқ роҳбарони олиуртбаи комитети амниятӣ лаҳзаҳои вопасини умри худро дар дами мили силоҳи оташфишон мегузаронад. Агар ин гумонро медошт, шояд андаке бошад ҳам ба қатлшудагон раҳм мекард. Тақдирӣ ӯ ба мисли он нафароне, ки ба коми марг фириристода шуданд, яқсон шуд.

12.07.С.1951 ин абармард дар асоси мактуби муфаттиши МГБ (ВБД) подполковник Рюмин, ба Сталин ки гуё вазир Абакумов ба ӯ барои бурдани парвандаи ҷиноятии профессор - кардиолог Этингер, ки дар қуштани котиби Комитета Марказӣ Щербакон ва ҳамчунин барои бурдани парвандаи ҷиноятии роҳбари собиқи чамъияти саҳҳомии “Висмут” Салиманов айбдор мешуданд, монеа эҷод мекунад. Ва умуман Абакумов одами хатарнок буда, дар атрофи худ одамони шубҳаварро гирд овардааст, шикоят навишт. Ҳамчунин худро барои ба Сталин дастрас намудан ба қабулҳои Маленков, ки Абакумовро бо сабаби “Парвандаи авиаторҳо” чаҳши дидан надошт занг зада гуфт, ки оиди вазири Вазорати бехатарии давлатӣ хабари ниҳоят муҳим дорад. Маленков аз ин “хушхабар” оғаҳ шуда дарҳол Рюминро пазируфта, ҳамон замон мактубро дар рӯйи мизи кории Сталин гузошт. Дар асоси мактуби мазкур 4.07. 1951 сол ин марди абарқудрат, ки гирифтани номаш ба забон кишварро ба ларза меовард, аз вазифа маъзул шуда ҳамчунин комиссия махсус дар ҳайати аъзоёни Бюрои сиёсӣ Маленков, Берия, Щербакон ва Игнатов бо мақсади санҷиши далелҳои овардаи Рюмин таъсис дода шуд.Комиссия“далелҳои раднашавандаро” ошкор карда, Абакумовро дар фиреб додани хизб ва пинҳон кардани “фаъолияти террористи” Этингер ва ғайраҳо айбдор кард ва 12.07. Абакумов ба ҳабс гирифта шуд.

НАБЕРАИ БОБО



Зоир Набиев-собиқадори соҳаи варзиш дар ноҳия ҳамроҳи нахустна-бераашон Сунатулло бо вақти хушудимоғи чоқ бо чунин шева -ширу шакари бобо,қанду асали бобо, мағзу донаки бобо ... чонаки бобо ашулаҳонон ворид ҳучраи кории мо гаштанд. Ва аҳли эҷоди рӯзномаи «Тахти Қубод»-ро ба ҳақиқати гуфтахояшон бовар мекунонданд,ки набера,агар аз аввал инчигу гапна-даро набошад,дигар бо ҳалимию меҳрубонӣ, ширингуфторӣ чони бобо аст.

Сунатуллои Фирдавсӣ аз зумраи он наврасоне нест,ки бо хостаҳои бемавридаш ба чони падару модар

ё бобову бибиаш расида бошад. Он рӯзҳоро,ки ҳинни боғчаравиаш роҳроҳ ба бобояш шеърҳои аз ёд кардаашро меҳонду бар ивзаш шириниву кулчакандӯ насибаш мегашт аз ёдаш набурдааст.

Ҳанандаи фаъоли МТМУ-и №6 аст. Айни замон дар синфи 5-ум таҳсил дорад.Соати форӣ аз дарс ба корҳои модараш ёрӣ расонда, баъди каме бо хоҳарчаву додаракаш бозӣ кардан ба курси омӯзиши забони англисӣ мешитобад.

Сунатулло нек дарк намудааст,ки доништани забонҳои русиву англисӣ дар замонӣ бо суръати кайҳонӣ рушди илму техника, яке аз талаботҳои давру замон аст.Ва он нафаре дар интиҳоби касби дӯстдоштааш муваффақ мегардад,ки на камтар аз ду ё се забонро аз худ карда бошад.Ҳанавраси ояндадор аст. Даври аввали омӯзиши забони англисиро бо гирифтани сертификат ба поён расонда бошад ҳам қаноат ҳосил накардааст. Ба ғайр аз шӯғли дӯстдоштаааш футбол боз ба таҳсиллаш идома доданист. Барояш аз даргоҳи Илоҳӣ тавфику барор меҳоҳем.

**Ҳайтмуродзода Фаррух,
донишҷӯи соли
сеюми факултаи
журналистикаи ДДМТ**

ДАР ҲОШИЯИ ДАСТУРУ СУПОРИШҲОИ ПРЕЗИДЕНТИ МАМЛАКАТ

Ҳадаф: Самҳм гузоштан дар ободии сарзамин

Пешвои миллат зимни мулоқот бо намоёндагони ҷомеаи кишвар, ки 12-уми майи соли 2018 баргузор гардида буд, таъкид карданд соҳибкорону тоҷирон, ходимони дин ва умуман он шахсоне, ки имконияти мусоиди моддӣ доранд, дар анҷом додани амалҳои нек, аз ҷумла корҳои ободониву созандагӣ аз қабилӣ бунёди пулу роҳҳо, беморхонаю бунгоҳҳои тиббӣ, каштидани хатти об ва мактабу марказҳои хизматрасонӣ кӯшиши бештар намоёнд ва бо ин амалҳои некашон дар ободони ватани азизамон саҳми назарраси худро гузоранд

Бо мақсади дар амал татбиқ намудани дастури супоришҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҷиҳати сазовор пешвоз гирифтани 30-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон соҳибкорону саховатмандони ноҳияи Қубодиён иқдомҳои созандаро пеш гирифтанд.

Дар арафаи таҷлил аз иди Ваҳдати миллӣ мағозаи ҷиҳоратӣ дар деҳаи Заркамари ҷамоати деҳоти Заркамар,



АНА ГАПУ МАНА ГАП

Агар дар давлатҳои хориҷӣ шахси масъул ҳангоми иҷрои вазифа бо шаҳрванд-андозсупорандагон мисли роҳбарони Қубодиён бо шеваи дағалона бархурд кунад, ҳамон лаҳза тавассути ВАО рафтораш маҳкум ва вирди забонҳо гашта бо кашидани азият вичдон ҷойи ишғолкардаашро ба шахси сазовортаре супорида аз кор мееравад.

Чун маош ва зиндагии шоистааш аз пушти халқ аст. На мисли масъулони Қубодиён худро ба беномусӣ зада бо даххо парвандаҳои ҷиноятии нисбатан бозгашта аз асп фароянд ҳам аз узангу ҳеч фаромадан нахоста ба тақдор даъвии вазифаҳои мекунанд. Аз рӯи шундидаи бархе аз роҳбарон, ки мансабҳои басо муҳими чамъиятиву давлатиро ишғол намудаанд бо чандин мактубҳои эътирозии раиси ноҳия ҷиҳати бемаъсулиятӣ ба роҳбарияти болоиашон аз ҷӣ бошад, ки боз мисли хуруси ҷангара доиман “тоҷашон сурх”, яъне “муваффақ”, шояд минатдор аз ҷайби хеш дар вазифа бетағйир мекунанд.

Одобӣ хизматчиӣ давлатӣ магар чунин аст?!

Оё дар ҷамоати шаҳраки Қубодиён, ки як бесарусомонӣ ҳукумфармоист, касе пайдо мешуда бошад, ки аз ҳоли мардуми қорафтода пурсон гардад? Ё давлат ба коркунони Ҷамоати шаҳрак барои паст задани шаъну шарафи мардум маош

медихад, меғӯед!

Ман бори аввал қорафтодаи ин даргоҳ шуда чунин бесарусомонӣ-барои як маълумотнома аз ҷойи зист, ки вақти на онқадар зиддро мегирад навабати беҳири одамонро дида, аз дағалгуфтории як нафар масъул, ки “ман вақт надорам, пагоҳ биёед, ин ҷо мисли ҳайвон чамъ нашавед” меғуфт чонам ба лаб омад.

Шаҳрвандон аз бекорӣ ё вақтхушиашон ин ҷо намеоянд. Соле як бор ё дар 10 сол маротибае қорафтода мешаванд.Худ шохиди он ҳастам, ки соат 11 нашуда, котиби раиси ҷамоат Намозова Холдаҳон “обед” гуфта, баромада рафт. Мо он ҷо интизор нишастем, то ҳуччати лозими маълумотнома гирем. Байни худ навбат ташкил кардем. Иҷроқунандаи вазифаи раиси Ҷамоати шаҳрак Оиша Ғафурова бо котибхонумаш соати 2-и пешин ба ҷойи кор ҳозир шуда ба гапи худ андармон ба мардуми дар роҳрав буда аҳамият надода ба ҳучраҳои қориашон ворид шуданд. Ҳар нафаре, ки дарро боз мекард, Намозова бо лафзи шикаста “Очрадба ист” меғуфт, ки безҳитромиашро нисбат ба забони давлатӣ собит месохт. Мардум барои дидани ҷамоли хуши онҳо соатҳо навбатҳои наомадаанд.

Сабрам охир шуду ба назди раиса Оиша Ғафурова даромада гуфтам, муаллима, додани маълумотнома ҳамагӣ се дақиқа вақтро намегирад, соат 16 шуда

истодааст, кӯдаконамро аз боғча бояд гирам. Раиса ба котиба муроҷиат карда баромада рафт. Чанд лаҳза пас баргашта омад. Бори дуюм муроҷиат кардам. Намозова бошад бо ҳамон лафзи худаш “сад нафар ин ҷо ҳафтаҳо интизор шуда меистад, ту ҳоло як рӯз шуд ин ҷой, баро ба берун” гуфт.

Ман рафта кӯдаконамро аз боғча гирифта бо худ овардам. Хонум Холда ҳоло ҳам машғули маълумотномафурӯшӣ буд. Гуё ин ҷо қорхонаи давлатӣ неву мағоза ё дукони фурӯши маълумотнома буд. Магар онҳо маош намегирифта бошанд, аз худ суол мекунам. Ба ман “кӯдаконатро аз ин ҷо дафъ кун” ва “рав кучо меравӣ, агар лозим бошад боз пешӣ поям меоя” гуфта дод заданаш аламовар буд.

Ман сокини ҳамаи Ҷамоат, хатмкардаи факултети ҳуқуқшиносӣ ҳастам, ҳамзамон омӯзгори фанни ҳуқуқ шуда ба 125-150 хонанда дарс меғӯям. Назди Холда қарзпурсӣ наомада будам, ки бо ман чунин рафтор кунад. Бо мақсади дифоъ аз ҳуқуқ ва шаъну эътиборам маҷбур шудам қалам ба даст гирифта нисбати Холда барин ашхоси бефарҳангу аз кӯчаи одамгарӣ нагузашта садои эътироз баланд намоям. Зеро ман мавқеи ҳудамро дар ҷомеа нағз медонам. Ҳайронам, ки чаро чунин ашхоси бо мардум забони муомила надошта имрӯз сари қору вазифаданд.

Ба ин гуфтаху ту ҷӣ назар дорӣ, хонандаи зираку арчманд!

Шаҳринисои Имомиддин

Барои Зарина кӯмак меҷӯям

Ман модари 5 фарзандам. Фарзанди сеюмам Зарина дар бистари беморӣ афтод. Ҳ МТМУ №1-и ноҳияро бо дониши хубу аъло ва рафтори намунавӣ хатм намуда, донишҷӯи Коллеҷи тиббии ноҳия шуд. Ҳеҷ гоҳ аз вазъи бади сиҳатӣ шикоят надошт. Ҷӣ шуду яқбора дар 19-солагӣ аз дарди сар шикоят мекардагӣ шуд. Ба духтурон муроҷиат кардем, дардашро фишорбаландӣ гуфтанд. Пасон дасту пойҳояш беҳаракат мешуданд. Инак, соли сеюм аст, бо бемории нимфалаҷи дасту по, маъюбияти гуруҳи 2 бистарист. Варақаи ташхиси томографияи духтарамро 1 нафар духтур-мутахассиси ҳинд, ки боре барои муоинаи беморон ба Қубодиён омада буд, дида, барои ба профессорони пуртаҷриба нишон додан ба Ҳиндустон бурд.

ЭЪЛОН МУЗОЯДА

Иҷроҷиёни Ҳадамоти иҷро дар ноҳияи Қубодиён барои фарӯш мондани амволҳои ба ҳабс гирифташуда яъне 100 (сад) адад сандуқҳои замбур, ки ба қарздорон Холёров Чори ва Холёрова Мамлакат таалуқ дорад, воқеъ дар деҳаи Доккии Ҷамоати деҳоти 20 солагии Истиқлолият –и ноҳияи Қубодиён нигоҳ дошта мешаванд, музояда эълон менамоянд. Маълумотҳои иловагиро бо телефони 93-464-99-99 дастрас намоед.

ЭЪТИБОР НАДОРАД

Шиносномаи техникаи ҳавлидорӣ воқеъ дар суроғаи ноҳияи Қубодиён Ҷамоати деҳоти «Заркамар» деҳаи «Учқунобод», ки дар санаи 05.08. соли 2013 №676 аз тарафи ҚФББТ-и ноҳияи Шарҳитӯз тартиб дода шудааст, ва Шарҳитӯз харидаи фарӯшӣ як қисми хонаи истиқомати, ки дар санаи 12.08. соли 2013 тахти №1Ш-165 аз тарафи идораи натариси давлатии ноҳияи Қубодиён тартиб дода шудааст дар бойгони қорхона ба номи шаҳрванд Купбоева Марям ба қайд гирифта шудааст аз эътибор соқит карда шавад.

Сертификати ҳукуқи истифодабарии замини наздиҳавлигӣ дарачаи А№0458908, ки онро дар китоби бақайдгирии қорхона тахти №51 ҚДФ

БММҒ ноҳияи Қубодиён ба шаҳрванд Нурманов Исмоил додаст эътибор надорад.

Номаи қамолӣ гумшудаи ТШТА №0548116 дар бораи хатми синфи 9, ки онро МТМУ№1-ноҳияи Қубодиён ба Қараева Таманно Сирочона додаст, эътибор надорад.

Номаи қамолӣ гумшудаи ТАТА №0077751 дар бораи хатми синфи 9, ки онро МТМУ№1-ноҳияи Қубодиён ба Иммирова Уғиллоӣ Чориевна додааст, эътибор надорад.

Номаи қамолӣ гумшудаи БП №0215458 дар бораи хатми синфи 11, ки онро МТМУ№7-ноҳияи Қубодиён ба Очилдиева Меҳринисо Эшмуродовна додааст, эътибор надорад.

Номаи қамолӣ гумшудаи ТШУ №0648577, ки дар ҳақиқат соли 2013 онро Гимназияи давлатии №1-и ноҳияи Қубодиён ба Сайдалиев Динмуҳаммад Муйбӯллоевич додаст, эътибор надорад.

*Раҳбари хирадмандим, Эмомали Раҳмон,
Толеъи саодатмандим, Эмомали Раҳмон.
Ватанин сеемакни сендан ўргандик, эй Пешво,
Жаҳон ичра обрўмандим, Эмомали Раҳмон.*

МИЛЛИЙ БИРЛИК МЕЪМОРИ, БУНЁДКОРЛИК ИЛҲОМЧИСИ

Тоҷик ва тоҷикистонликларнинг оқил ва доно раҳбари Эмомали Раҳмон ўзининг бунёдкорлик куч-қуввати, ақлу шууру билан пароканда бўлаётган давлат ва халқни бирлаштирди. Тинчликни бутун диёримиз бўйлаб барқарор қилди. Миллий бирликни пойдор этди. Бу миллий бирлик йўлбошчиси ишбилармонлик маҳорати, сиёсий ҳушёрлиги ва иқтидори билан вазиятни тўғри баҳолаб, фуқаролик урушига хотима бағишлади. Минглаб умидсизликка тушган қалбларга умид бағишлади. Мукаммал тинчликни таъминлади. Бир қисқа муддатда бу миллат Пешвоси ҳиммат камарини белига боғлаб, Ватан ободлигига киришиб, Тоҷикистон Республикаси давлат Мустақиллигининг 28 йили, миллий бирлик ва тинчликнинг 22 йили мобайнида собиқ Шўро давлатининг 70 йилида муяссар бўлмаган катта ободончилик ва бунёдкорлик ишларини амалга оширди. Мамлакатимиз пойтахти ғўзал ва зебо Душанбе шаҳри тинчлик шаҳрига, гуллар шаҳрига айланди. Тоҷикистон пойтахти халқаро миқёсидаги конференсия, самит, фестивал ҳамда конгресслар ўтказиладиган марказга айланди. Жорий йилнинг 14-15 июн кунлари пойтахтимизда ўтган Осиёда ҳамкорлик ва ишонч чоралари бўйича кенгашга аъзо мамлакатлар раҳбарларининг бешинчи самити фикримизга мисол бўла олади.

Шоҳиста ишлари, йирик муваффақиятлари туфайли халқаро сиёсий аренада обрў ва эътибор пайдо қилди. Халқ орасида расман Тинчлик ва миллий бирлик асосчиси- Миллат пешвоси, Тоҷикистон Республикаси Президенти деб номланишидан ташқари, фахрий унвонлар: Халқ Президенти, Жаноби Олий, Миллат Пешвоси, тоҷик халқининг содиқ фарзанди, -дея эътироф этилади. Бугунги кунда уни каттаю кичик миллат нажоткори, янги давлат асосчиси, бахту саодат ҳомийси сифатида танийди ва эҳтиром этади.

Муҳаммад ИСО

ҲАР БИРИМИЗ МАСЪУЛМИЗ

“Биз мустақиллиги озодлик, ўз Ватанимиз борлигига шукрона қилишимиз, мустақил ва сеvimли Ватанимиз шукронасини жойига қўйишимиз, уни чин дилдан сеvimимиз, мустақил давлатимизга содиқ бўлишимиз, барча саъй-ҳаракатларимизни уни ривожлантириш ҳамда халқаро майдонда азиз Тоҷикистониимиз нуфузу эътиборини янада юксалтиришга йўналтиришимиз керак”, - дейилади Тоҷикистон Республикаси Президентининг Тоҷикистон Республикаси Олий Мажлисига 2018 йил 26 декабрда йўллаган Паёмида

Ҳа, биз ташаббускор бўлишимиз барча билим ва малакаларимизни, саъйу ҳаракатларимизни Тоҷикистониимизни гуллаб-яшнашига йўналтиришимиз лозим. Жамиятнинг ҳар бир ор-номусли аъзоси бу хайрли ишга ҳисса қўиши, ҳар куни ётиш олдидан “Мен бугун халқим учун, Ватаним учун нима қилдим?” деган саволни қўиши ва қилган ишидан қониқиб, шундай Ватанга, шундай заминга, истиқлолиятга, миллий Ваҳдатга шукрона туйғуси билан уйқуга кетишга одатланмоғи керак. Тинчлик ва миллий бирлик асосчиси-Миллат пешвоси, Тоҷикистон Республикаси Президенти муҳтарам Эмомали Раҳмоннинг миллий бирлик ва тинчлик йўлида қилган жасоратлари, буюк хизматлари, шу кунлардаги мамлакат ободончилиги ҳамда равнақи учун қилаётган хизматлари биз учун дастуруламал, йўл-йўриқ ва ҳидоят бўлмоғи даркор.

2021 йил сеvimли Тоҷикистониимиз давлат мустақиллигининг 30 йиллик улуғ байрамини нишонлаймиз. Бу муқаддас ва муборак байрамни му-

носиб кутиб олиш учун кўпгина ободончилиги яратувчанлик ишларини амалга оширишимиз керак бўлади. Бу қутлук санани муносиб кутиб олиш учун ноҳиямизда ҳам кўпгина ободончилик ишлари режалаштирилган. То мазкур қутлук санагача 101 кичик корхона ва иншоотлар қуриб фойдаланишга топширилиши кўзда тутилмоқда. Жорий йилнинг 27 июн куни миллий бирлик ва тинчлик байрамига бағишлаб, 7 иншоот қуриб, фойдаланишга топширилиши назарда тутилган. Бу хайрли ишларни ватандўст соҳибкорларимиз амалга оширишмоқда. Бу иншоотлар режа асосида, баъзилари режасиз амалга оширилмоқда. Носир Хусрав номли қишлоқ жамоати “Қиёт” қишлоғида спорт зали, “Заркамар” қишлоқ жамоати “Заркамар” қишлоғида соҳибкор Турдиева Сафаргул томонидан савдо дўкони, Ўтақара Назаров номли қишлоқ жамоати “Бошқалъа” қишлоғида соҳибкор Тошев Темир томонидан тикувчилик сеҳи, худди шу жамоатдан “Чапари-2” қишлоғидан Ўлмас Маматқулов дорухона, яна шу жамоатдан “Қабла” қишлоғида Умар Турдимуродов Кошона хусн (Хусн кошонаси) аҳолига хизмат кўрсатиш нуқтаси, яна шу жамоат шу қишлоқдан Абдумалик Қиличов томонидан сартарошхона қуриб фойдаланишга топширилиши назарда тутилган. Қувончлиси шундаки, “Қубодиён” посёлкасида ноҳия алоқа бўлими орқасида Бахтиёр Султонов томонидан тез тайёр таомлар сотиш нуқтаси қурилиб фойдаланишга топширилди.

М. ДАВЛАТЗОДА,
ноҳия бош меъмори

Тинчлик, бирлик, хотиржамлик- буюк неъмат

20 -асрнинг 90 йиллари буюк сиймоларидан ҳисобланган Тинчлик ва миллий бирлик асосчиси-Миллат пешвоси, Тоҷикистон Республикаси Президенти муҳтарам Эмомали Раҳмон жонажон Ватанимизни шу кунгача обод ва озод, тинч ва осойишта бўлиб, халқаро сиёсий майдонда обрў ва эътибор топишида мислсиз қаҳрамонликлар ва жон фидойиликлар қилди. Тоҷикистон Қаҳрамони деган буюк унвонга бесабаб сазавор бўлмаганлигини неча маротиба ишботлади. Жаҳондаги энг нуфузли 500 шахснинг бири, -дея эътироф этилди.

Дарҳақиқат, мамлакатимизда рўй бераётган буюк ўзгаришлар бу мўътабар шахс номи билан боғлиқдир. Миллат пешвосининг ташаббуслари Бирлашган Миллатлар Ташкилоти томонидан тўлиқ қўллаб-қувватланмоқда. Тоҷикистон ҳукумати ва давлат бошлигининг тўртта халқаро ташаббуси БМТ Бош Ассамблеяси томонидан қабул қилинди. Куни кеча ғўзал пойтахтимиз Душанбе шаҳрида Осиёда ҳамкорлик ва ишонч чоралари бўйича кенгашнинг бешинчи самити бўлиб ўтди. Душанбе олий даражадаги самитга мезбонлик қилди. Жорий йилнинг 14-15 июн кунлари пойтахтимизда ўтган Осиёда ҳамкорлик ва ишонч чоралари бўйича кенгашга аъзо мамлакатлар раҳбарларининг бешинчи самити бу йилги муҳим сиёсий воқеалардан бири бўлди. Таъкидлаш жоизки, Кенгашнинг биринчи ва иккинчи самитлари Қозоқистонда, учинчи ва тўртинчи самитлари Туркия ва Хитой Республикасида бўлиб ўтган эди. Чунки бу самит Осиё ҳамкорлик ва ишонч чоралари бўйича кенгаш –Осиё қитъасида тинчлик, хавфсизлик ва барқарорликни таъминлаш учун ташкил этилган халқаро форумдир. Кенгашга Осиё давлатидан 28 давлат аъзо ҳисобланади. 8 давлат эса кузатувчи сифатида иштирок этди.

Тинчлик ва миллий бирлик асосчиси-Миллат пешвоси, Тоҷикистон Республикаси Президенти муҳтарам Эмомали Раҳмон 2014 йил Хитойда бўлиб ўтган ушбу мўътабар кенгаш самитида нутқ сўзлаб, “Осиё- бизнинг умумий уйимиз. Барчамиз



уйимизда тинчлик ва барқарорлик ҳукм суришидан манфаатдоримиз”, -деган эди. Осиё ҳамкорлик ва ишонч чоралари бўйича кенгаш жараёнини турли давлатлардан ташриф буюришган 650 нафардан зиёд газета ва журналлар, радио, телевидение ва ахборот агентликларнинг журналистлари кенг ёритишди. Ушбу кунлар жаҳон аҳолисининг аксарият қисми жонажон пойтахтимиз Душанбега кўз тутиб, самит ишини умид ва ишонч билан кузатиб туришди. Самимий, ишонч ва дўстлик муҳитида ўтган музокаралар ва тоҷикона меҳмондорликдан ҳаяжонга келишди.

Бутун дунё аҳолисининг сувга бўлган эҳтиёжи ортиб бораётган, ҳатто баъзи жойларда ичимлик сув танқислигидан аҳоли ҳалокатга учраётганлигидан ташвишга тушган Миллат пешвоси бебаҳо неъмат ҳисобланган сув билан боғлиқ проблемаларнинг олдини олиш мақсадида 2003 йилдан бери сув дипломатиясига оид ташаббусларни олға суриб келмоқда. Буни тўлиқ идрок этмоқ учун Тоҷикистон Республикаси Президентининг Тоҷикистон Республикаси Олий Мажлисига 2018 йил 26 декабрда йўллаган Паёмида қайд этилган “Жорий йилнинг йигирма иккинчи марти-Халқаро сув захиралари кунида бизнинг сув соҳадаги тўртинчи халқаро ташаббусимиз-2018- 2028 йиллар- “Сув устувор тараққиёт учун” халқаро амалиёт ўн йиллиги тадбиқи Давлат бошлигининг Бирлашган Миллатлар Ташкилоти Бош Ассамблеясида иштироки билан бошланди.

Тоза ичимлик суви манбалари ва захираларини ҳимоялаш масаласи сайёра аҳолисининг асосий муаммосига айланган иқлим ўзгариши шароитида Тоҷикистон халқаро майдонда бу йўналишда ташаббускор ва етакчи мамлакат сифатида эътироф этилган”.

Президент Аврам Линколн ўз замонасида Америка халқининг ягоналиги учун талашиб, ўз халқини параконда бўлиб кетишидан сақлаб қолган экан. Тоҷикистон Республикаси Президентини Эмомали Раҳмон ҳам тоҷик халқи ва давлатни пароканда бўлиб кетишидан сақлаб қолди. Бу инкор этиб бўлмайдиган ҳақиқатдир. Бунга ҳаммамиз шохидмиз.

Бу йил 27 июнда Тоҷикистоннинг шарафли халқи Тинчлик ва миллий бирлик байрамининг 22 йиллигини ёруғ юз билан қаршилайди. 22 йилдирки, мамлакатимизда тинчлик ва осойишталик тантана қилмоқда. Тинчлик шарофати билан жаннатмакон Ватанимизда буюк ўзгаришлар содир бўлмоқда. Ватанимиз пойтахти –Душанбени бугунги кунда 20 йил илгари келган одам танимайди Тоҷикистон Республикаси давлат Мустақиллигининг 28 йили ичида жуда кўплаб ободонлик ва бунёдкорлик ишлари амалга оширилди. Бу собиқ Шўро давлатининг 70 йили ичида

мамлакатда амалга оширилган қурилиш ва ободонлик ишларидан бир неча баробар кўпдир. Ҳозирги кунда бунёдкорликнинг янги босқичи бошланган бўлиб, ҳар қадамда катта ўзгаришлар шохиди бўлмоқдамиз. Албатта бу ўзгаришларнинг асосчиси ва илҳомчиси Тинчлик ва миллий бирлик асосчиси-Миллат пешвоси, Тоҷикистон Республикаси Президенти муҳтарам Эмомали Раҳмон ҳисобланади.

Миллий тинчлик ва бирлик байрамини меҳнатда улкан муваффақиятлар билан кутиб олиш учун ноҳиямизда фаолият кўрсататаётган соҳибкорлар томонидан 7 иншоот қуриб фойда-

ланиши кўзда тутилмоқда.

2021 йили сеvimли Тоҷикистониимиз давлат мустақиллигининг 30 йиллик улуғ байрамини нишонлаймиз. Ушбу байрам арафасида 101 кичик корхоналар, аҳолига хизмат кўрсатадиган иншоотлар қурилиб фойдаланишга топширилиши назарда тутилган. Бу муқаддас байрамни муносиб кутиб олиш учун ғайрат ва шижоатимизни аямаймиз.

А.ТОЖИЕВ,
ноҳия раиси муовини

САНОАТЛАШТИРИШ ТЎРТИНЧИ СТРАТЕГИК МАҚСАД

2021 йил сеvimли Тожикистони-миз давлат мустақиллигининг 30 йиллик улугъ байрами ва Тинчлик ва миллий бирлик байрамига ноҳияда қандай тайёргарлик кетаётир? Неча саноат кичик корхонаси фаолият юритмоқда? Уларнинг фаолияти қандай йўлга қўйилган? Неча кичик корхона фаолияти тўхтатилган? Улар нега ишлаб чиқаришни дуруст йўлга қўя олмади? Сабаб нима? Саноатлаштириш суръати нега суст? Бу саволларга қуйидаги мусоҳибадан жавоб топасиз

Саноат соҳасининг иқтисодий-ижтимоий тараққиёт ва иш ўринлари таъсис этишдаги аҳамиятини ҳисобга олиб, мамлакатни тез суръатда ривожлантириш тўртинчи стратегик мақсад сифатида эълон қилинган.

Тожикистон Республикаси Президентининг Тожикистон Республикаси Олий Мажлисига 2018 йил 26 декабрда йўллаган Паёмида бу борада аниқ таҳлиллар келтирилган. Жумладан, 2030 йилгача ялпи ички маҳсулотда саноат соҳаси ҳиссаси 22 фоизга етказилиши назарда тутилган. Шунинг учун, вилоятлар ва шаҳру ноҳиялар раислари тўғридан-тўғри сармояларни жалб этиш , янги ишлаб чиқариш корхоналари бунёд этиш, фаолияти тўхтаган корхоналарни ишга тушириш ва иш ўринларини ташкил этишга доир фаолиятларини кенгайтириб, ишлар ижросига доир ҳар ярим йилда мамлакат Ҳукуматига ҳисобот тавсия этиш топширилган. Мухбиримиз М.Абдуллоев ноҳияда саноатлаштиришга оид қилинаётган ишлар салмоғи ҳусусида ноҳия статистика (омор) бўлими бош мутахассиси Рустам Хушназаров билан суҳбат қилди.

-Мухтарам Рустам Хушназаров, ноҳияда юқорида айтилган топширив ва кўрсатмалар, қолаверса, миллий бирлик ва тинчлик байрами, 2021 йилда нишонланиши кутилаётган сеvimли Тожикистонимиз давлат мустақиллигининг 30 йиллик улугъ байрамини нишонлаш борасида, тўртинчи стратегик мақсад саноатлаштириш соҳасида қандай ишлар амалга оширилмоқда?

- Мамлакатимиз барча вилоят, шаҳру ноҳияларда тўртинчи стратегик мақсад-саноатлаштириш бўйича белгиланган чора ва тадбирлар ҳамда режа асосида маълум ишлар амалга оширилмоқда. Саноат ишлаб чиқариш ҳажми 2019 йилнинг 1 июнида 43003,4 минг сомони ташкил этди. 2018 йил 1 июнда шу кўрсаткич 39806,8 минг сомони ташкил этган эди. Қўриб турганингиздек кўрсаткичлар ўтган йилга қараганда анча баланд. Фоиз ҳисобида ижро 106,5 ни ташкил этмоқда.Аммо ҳамма мавжуд саноат кичик корхоналари ишлаб чиқариш кўрсаткичлари қониқарли эмас. Ишлаб чиқариш ҳажми кўламини ошириб, кўнгилдагидек натижаларга ноил бўлаётган масъулияти чекланган жамиятлар талайгина. Улар ичида кафеел ишлаб чиқаришга мўлжалланган ЧДММ “Ороиши Диёр”кичик корхонаси 77,2 минг сомонлик иш бажарган бўлиб, бу кўрсаткич 2018 йилнинг 1 июнида 38,4 минг сомони ташкил этган эди. Ишлаб чиқариш кўрсаткичи бу йил 201 фоизни ташкил этмоқда. “20 солагии Истиклолият” кишлоқ жамоати собиқ “Меҳнат-роҳат” кишлоғида жойлашган шағал-қум (шибенка) ишлаб чиқаришга мўлжалланга ЧДММ “Истеҳсолот” кичик корхонаси саноат ишлаб чиқариш ҳажми 137,2 минг сомони ташкил этди, яъни белгилангани режа 214,4 фоизни ташкил этди. (Ўтган йил 1 июнда худди шу кўрсаткич 64,0 минг сомон бўлган). ЧДММ “Ҳожи Додарбек” ишлаб чиқариш кооператив корхонаси ишлаб чиқариш кўрсаткичи 295,4 минг сомони, фоиз ҳисобида 273,0 ,(Ўтган йил 1 июнда шу кўрсаткич 108,2 минг сомон бўлган). Оҳақ ишлаб чиқаришга мўлжаланган Зариф-1 кичик корхонаси ишлаб чиқариш ҳажми 98,2 минг сомони ташкил қилди. Ўтган йил шу пайтда мазкур кичик корхонанинг ишлаб чиқариш ҳажми 83,4 минг сомони ташкил этгпн эди. Фоиз ҳисобида бу кўрсаткич айна кунда 117,7 фоизни кўрсатмоқда. Ўқувчилар учун

мактаб формаси тикишга ихтисослаштирилган “Мавлуда” кичик корхонаси чеврлари ҳам 2019 йилнинг 1 июнигача 182,7 минг сомонлик иш бажарган бўлиб, фоиз ҳисобида ишлаб чиқариш ҳажми 176,4 фоизни кўрсатмоқда. Шуни ҳам айтиш ўринлики, бу кўрсаткич 2018 йил 1 июнда 103,6 минг сомони ташкил этган эди.

Шунингдек, Шабақоҳи барқи чанубӣ (жанубий электр тармоғи) корхонаси юқорида кўрсатилган муддатдаги ишлаб чиқариш кўрсаткичи 5589 минг сомони, фоиз ҳисобида 118,5 фоизни ташкил қилмоқда.(Мазкур корхонанинг 2018 йил 1 июндаги кўрсаткичи 4714,7 минг сомони кўрсатган). Ўқувчилар учун мактаб формаси тикишга мўлжалланган ЧДММ “Мастура Авезова” тикув корхонасининг шу кундаги кўрсаткичи сифрни ташкил қилган бўлса бу йил шу муддатдаги ишлаб чиқариш ҳажми 52,1 минг сомонга етди. ЧДММ “Сайхўжа” кичик корхона ишлаб чиқариш ҳажми 17,5 минг сомони. 343,1 фоизни кўрсатмоқда. Чунки 2018 йил 1 июнда бу кичик корхона ишлаб чиқариш ҳажми бор-йўғи 5,1 минг сомон бўлган. Қўриб турганингиздек, бу йилги ишлаб чиқариш кўрсаткичлари чакки эмас. Кўрпаоп пахта ишлаб чиқарадиган ЧДММ “Асомиддин” кичик корхонасининг бу йил 1 июндаги ишлаб чиқариш кўрсаткичи 63 минг сомони, яъни 205,9 фоизни кўрсатмоқда. Ўтган йилги мазкур корхона юқорида кўрсатилган санада бор-йўғи 30,6 минг сомонлик иш бажарган.

Ноҳиямиздаги мавжуд баъзи бир кичик корхоналар, жумладан, “Навобод” қишлоқ жамоати ҳудудида жойлашган миятомирдан фарматсевтика саноати учун доривор маҳсулот (глисиновая кислота) ишлаб чиқаришига мўлжалланган ЧСП “Аввалин” корхонаси ўтган йилга қараганда кам маҳсулот ишлаб чиқарган ўшбу корхона 2018 йилда 2066,3 минг сомонлик маҳсулот ишлаб чиқаришини йўлга қўйган эди. Жорий йилнинг 1 июнида берган ҳисоботида мазкур корхона ишлаб чиқарган маҳсулот ҳажми 1742,3 минг сомони, яъни фоиз ҳисобидаги кўрсаткичи 84,3 ни ташкил этаётир,-дея кўрсатилган. Худди шунга ўхшаш фармасевтика маҳсулотлари ишлаб чиқариш ва сотишга мўлжалланган ЧДММ Ясмина Мед корхонаси ўтган йил шу кундаги маҳсулот ишлаб чиқариш натижаларидан бу йил анча камни ташкил этаётир. Яъни ўтган йилги мазкур корхона 207,1 минг сомонлик сотган бўлишса, бу йил 1 июндаги кўрсаткич 199,6 минг сомони, 96,4 фоизни ташкил этган. Пахтани қайта ишлаш “Нашманхон” кичик корхонаси фаолияти ҳам бу йил суст йўлга қўйилган.Ўтган йил 1 июнда корхона ишлаб чиқариш ҳажми 43,5 минг сомони, бу йил эса шу натижа 48,5 фоизни, 21,1 минг сомони ташкил этмоқда.

Хулоса қилиб айтганда, ЧСП Аввалин, ЧДММ “Ясмина Мед”,“Насими Раҳим”,“Шохруҳочини Шерафкан” “Нашманхон”,“Шамс 2001” кичик саноат корхоналари ўтган йилга нисбатан кам маҳсулот ишлаб чиқаришган. ЧСШК Носир Хусрав корхонаси 2018 йил 1 июндаги ишлаб чиқариш маҳсулотлари ҳажми 3809,4 минг сомони кўрсатган бўлса, бу йил 2019 йилнинг 1 июнида яъни ҳисобот даврида кўрсаткич сифрга тенг бўлмоқда. ЧДММ Ориёно ҳам ўтган йили 334,3 минг сомонлик ишлаб чиқариш маҳсулоти ишлаб чиқаришни йўлга қўйган эди. Бу йил фаолият юритганча йўқ.Худди шу сингари ЧДММ “Исҳоқи МГСУ Ўтган йили 65,3 минг сомонлик маҳсулот ишлаб чиқаришни йўлга қўя олган бўлса, ҳозиргача бу корхона фаолияти йўқ ҳисобида.

Баъзи корхоналар хом ашё йўқлигида фаолияти тўхтатилган. Бунга қолин тўқишга ихтисослаштирилган ЧДММ “Биби Ҳалима”, қум –шағал ишлаб чиқаришга мослаштирилган ЧДММ “Бахтулло” корхоналари мисол бўла олади.

ЧДММ “Ҳафизӣ”, ЧДММ “Маъруф-хон”, ЧДММ “Ёсин 2013”,ЧДММ “Насими Раҳим”,ЧДММ “Ёсини Амршоҳ” каби кичик корхоналар мавсумий, ёҳуд молиявий маблағлари касод бўлганлигидан ҳалигача фаолия кўрсатилганича йўқ.

-Суҳбат учун ташаккур!

-Раҳмат!

ҲУНАР-ЗАР, БЕҲУНАР-ХОР

Буюк ўзбек шоири ва мутафаккири Мир Алишер Навоий ўзининг ўлмас “Ҳамса” асарининг иккинчи достони ҳисобланимиш “Фарҳод ва Ширин” достонида Фарҳод образини яратади. Фарҳод тож-тахтталаш шоҳзодалардан фарқли ўлароқ замонасининг барча илмларини, шунингдек, тош йўниш, сурат чизиш каби ҳунарларни ҳам муваффақият билан ўзлаштиради. Унинг бу ҳунарлари энг қийин дамларда иш беради.Фарҳод Арманистон-га Ширинни излаб бориб, тоғда жуда катта қийинчиликлар билан тоғда ариқ қовлаётган одамларга дуч келади. Шунда Фарҳод: “Ҳунарни асрабон нетгумдир охир, олиб тупроққаму кетгумдир охир?,-деб тоғ қазувчилар бирга тоғни юниб, ариқ қовлайди.Унинг бу саховати, меҳнатсеварлиги, қаҳрамонлиги, ҳунармандлиги ва Ҳиммати Шириннинг ишқини янада оловлантиради.

Ҳа, ҳунарманд ҳар ерда эҳтиромга лойиқ. Беҳунар хор ва залил. Ҳунарининг энг ёмони ҳам қорин тўйдиради,-дерди тунукасоз усто раҳматлик Абдуворис Валиев. “Бир йигитга қирқ ҳунар ҳам кам”,-деб бежиз айтишмайди. Тожикистон Республикаси давлат Мустақиллигининг 28 йили давомида, қўлга киритилган Тинчлик ва миллий бирлик байрами 22 йили давомида Тинчлик ва миллий бирлик асосчиси-миллат пешвоси Тожикистон Республикаси Президенти муҳтарам Эмомали Раҳмоннинг бевосита ғамхўрликлари ва ҳидояту дастурлари асосида мамлакатимизда халқ ҳунармандчилигига кенг йўл берилди. 2019-2021 йиллар қишлоқлар,сайёҳлик ва ҳунармандчиликни ривожлантириш йиллари”, дея қабул қилинди. Халқ ҳунармандчилиги билан шуғулланмоқчи бўлганлар икки йил давомида давлат солиқларидан тўлиқ озод этилади. Бу ҳунарни севган, уни қадрлаган ҳар бир ҳунармандга тоза илҳом бағишлади.

Ноҳия фарҳанг идораси болалар санъат мактаби расоми санъати фани муаллими Мирзоев Абдуғаффор ана шундай ҳунарманд устолар сирасига киради. Усто расомнинг қўлидан рассомлик, кандакорлик, ҳайкалтарошлик, гажкорлик каби касблар бўйича ишларни амалга ошириш бемалол келади. Унга бу ҳунарлар онаси Мирзоева Норгул оладан ўтган бўлса, не ажаб.

ОБОДОНЧИЛИККА НИМА ЕТСИН?

“Тожикистон Республикаси Президентининг Тожикистон Республикаси Олий Мажлисига 2018 йил 26 декабрда йўллаган Паёмида Тинчлик ва миллий бирлик асосчиси-Миллат пешвоси, Тожикистон Республикаси Президенти муҳтарам Эмомали Раҳмон Тожикистоннинг шарафли халқига, мамлакат олий қонунчилик органи вакиллари, Ҳукумат аъзолари ва барча давлат хизматчиларига мурожаат қилиб, жонажон Ватанимизнинг янада обод ва гўзал бўлмоғи учун янада кўпроқ заҳмат чекишимизни, ташаббускор бўлишимизни, барча сазйи ҳаракатларимизни, ғайрат ва шижоатимизни , билим ва ташкилотчилик қобилиятимизни ободончилик ишларига сафарбар қилишимизни биринчи галдаги вазифа ва масъулият деб билишимизга ҳидоят қилган эдилар. “Ватан обод-диллар шод” дейиласи, урфиятда. Биз ноҳия Суд идораси ходимлари Миллат пешвосининг ҳидоятларини ўзимизга дастур ва кўрсатма қилиб олиб, фаолият қилиб турган идорамиз ички ва ташқи томонини обод ва гузал қилишга эъ-

тибор қаратдик. Ноҳия ҳукумати Раиси муҳтарам Файзуллозода З.Х.нинг беминнат қўмағи ва ҳидояти ва ўзимизнинг ички имкониятларимиз асосида, ҳар бир ходимимиз ғайрат ва ҳаракати, Ҳиммати билан Суд идорасининг барча иш хоналари жорий таъмирдан сифатли қилиб чиқарилди. Натижада сиз қўриб турганингиздек, чиройли ва замонавий тус олди. Суд идораси олд қисми, бизга ажратилган ерга газон ётқизиб, атрофига садбарг, атиргул ва бошқа мавсумий гуллар экиб, чиройли гуллик панжаралар билан беркитилди.Бу бизнинг Тинчлик ва миллий бирлик байрамининг 22 йиллигига муносиб совғамиздир. Қолаверса, 2021 йил сеvimли Тожикистонимиз давлат мустақиллигининг 30 йиллик улугъ байрамига қилаётган ободончилик ишларимизнинг бир қисмидир. Ниятларимиз улугъ, бундай ободончилик ишлари даврама-давра амалга оширилаверади”,-дейди Биз билан суҳбатда ноҳия Суди Раиси муҳтарам Мамарасулзода Саиджафар Мамарасул.

Шуни ҳам таъкидлаш лозимки,

ноҳия Суди Раиси муҳтарам Мамарасулзода Саиджафар Мамарасул то бу вазифага келгунича Қубодиён ноҳиясида 9 нафар Суд раиси фаолият юритган. Мамарасулзода Саиджафар Мамарасул ўнинчи Суд раиси ҳисобланади. Мазкур Суд идорасини қурдирган собиқ Суд раиси С.Зарипов айна кунларда нафақада, кексалик гаштини сурмоқда. Муҳтарам С.Зарипов ва қолган шу мўътабар даргоҳда ишлаб кетган собиқ раислар ноҳияга келиб, ушбу обод ва гулгашт майдон ва иш ҳужраларини қўришса, ҳаяжонга тушиши шубҳасиз. Яна хаёлларидан қандай фикрлар ўтаркан, билмадим ?

Муҳтарам Суд раисининг бу ташаббуси ноҳия барча муассиса ва ташкилотларига ўрناк ва намуна бўлмоғи керак. Ҳар бир ташкилот раҳбари, ходими ўзи ишлаб турган жой атрофини обод ва гулгашт қилишга масъулдир.Ноҳия маркази киёфаси чиройли ва обод бўлса, қанчалик яхши!

Муҳаммад Исо

УСТОЛАР СУЛОЛАСИ ДАВОМЧИЛАРИ

Усто Неъмат Бобобомуродовлар оиласини Ишмурод Ниёзов номли кишлоқ жамоати “Чорбоғ” кишлоғида усто –ҳунармандлар оиласи сифатида эътироф этишади. Неъмат усто қарийб 43 йил фаолиятини қурувчиликка сарфлади. У қурган мактаблар, ташкилот идоралари ва турар –жой бинолари ҳали ҳам қомат ростлаб туойбди. У тажрибали ва малакали ҳунарманд усто. Буюртма олса пундаментидан то ғишт териш дейсизми, сувоқлаш, ранглаш, томини ёпиш,-- дейсизми, хуллас, эшик ва тереза қўйиш, уларнинг калитини қўйишгача олади.

Устонинг қўлидан чиққан бинолар замонавий ва мустаҳкамлиги билан характериладир. Ҳалол ишлайди. Инсоф билан иш ҳақини олади. Неъмат Бобобомуродов саккиз ўғил ва икки қизнинг отаси. Ўғил ва қизларнинг барчасини қурувчилик касби билан боқиб катта қилди. Энди уларнинг ҳаммаси уйли ва жойли,ота изидан боришиб, устолик билан ризк- рўзини топмоқда. Турмуш ўртоғи Норбиби момо бўлса нафақага чиқиб олиб, меҳрибон фарзандлари ва невара чеваралари қуршовида кесалик гаштини сурмоқда.

Катта ўғиллари Шарофжон ота изидан бориб, дурад-

гор усто. У ясаган чиройли эшик ва деразалар харидоргир. Шароф ясаган эшик ва дераза, пешайбон ромлари мижозлар диққатини тортган. Усто Шарофнинг сифатли тахтадан ясаган қурилиш буюмлари мен-мен деган устоларниқдан қолишмайди.

Кичик укалари Акрам, Одилжон ва Нозимжон Бобомуродовлар эшик ва дераза, веранда учун ромларни ясашнинг янги ва замонавий усулларини ўзлаштириб олган. Улар Россияда-меҳнат муҳожирликда ишлашиб, бу соҳанинг барча нозикликларини ўрганиб олишган. Улар эндиликда Ишмурод Ниёзов номли кишлоқ жамоати “Чорбоғ” кишлоғи марказида пластмас, алюмин эшик ва диеза ҳамда веранда, ҳаммом, ошхона учун ҳам худди шундай эшик ва ромлар ясашни йўлга қўйишди. Шунингдек, бу ерда ошхона ва кўхниялар учун чиройли ва бежирим мебеллар, тумбочка, стол, стул,хонтахталар ҳам ясаб харидорларга пешкаш қилинади.Уларнинг бу ерда фаолият юритаётганликларига ҳам 3 йилдан ошди. Улар ишлаб чиқараётган пишиқ ва сифатли қрилиш маҳсулотларидан барча хурсанд.

М.УЛУҒБЕК

ТАХТИ ҚУБОД

Муассис: Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён

САРМУҲАРРИР САЙФУЛЛОЗОДА АДОЛАТ

Нишонаи мо: 68943, н. Қубодиён,
қўчаи И. Сомонӣ 200.

Рӯзнома аз 07.01.2019, таҳти №11рз-97 дар Вазорати фарҳанги ҚТ ба қайди давлатӣ гирифта шудааст.

Рӯзнома ба хотири гуногунандешӣ мақолаҳо чоп мекунад, ки ба мавқеъ ва назари ҳайати эҷодӣ метавонад мувофиқат накунад ва зимнан идораи нашрия маъсулиятро ба дӯш нагирад, дасхат ва суратҳо баргардонида намешавад.

**Телефон барои тамос:
93-842-36-25**

Рӯзнома бо теътоди 3100 нусха дар матбааи “Мега-принт” нашр шуд.